УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City. N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 217. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 26-го ЛИСТОПАДА 1969 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 26, 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS No. 217. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 25 листопада 1969

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ВЖЕ ПРАЦЮЄ над бюджетовим проєктом на 1971-ий рік, який він має предложити Конгресові в січні 1970-го року. Він працював із директором бюджетового бюра Робертом П. Мейо та з двома економічними дорадниками — Джаном Д. Ерлічменом і д-ром Артуром Ф. Бирнсом. Праця ця натрапляє на важливу перешкоду, бо з усіх 13-ох бюджетових законопроєктів досі Конгрес схвалив тільки 3. Президент при кінці тижня виїздив до Кемпу Дейвід в Мериленді, де вже глибокий сніг покрив довколишні гори. В неділю Президент вернувся до соняшного і сухого Вашинґтону.

ВІД 2-ГО ДО 4-ГО ГРУДНЯ В БІЛОМУ ДОМІ має відбутися Конференція, яка буде займатися допомогою вбогому населенню в цій країні. Офіційно ця Конференція зватиметься Конференцією в Справах Харчування і Здоров'я. Президент Ніксон проєктував на допомогу вбогим родинам видати річно 1,600 долярів та ще харчових значків на суму 750 долярів. Отже разом родина з чотирьох осіб мала б дістати 2,350 долярів річної допомоги. Окрема Комісія в цій справі, найменована ще президентом Джансоном, проєктувала допомогу в сумі 2,400 долярів (без допомоги значками). Окремі Комісії пропонують прибутки родин із чотирьох осіб в сумі 5,500 долярів, а інша — 5,915 долярів.

ГРУПА ЧОРНИХ БИЗНЕСМЕНІВ та негритянських провідників хочуть купити від Уряду ЗСА летунську базу Стюарт біля Нюбурґу та збудувати там зразкове місто, що звалося б „Місто людини" („Ситі ов Мен"). Один із тих провідників, що цікавляться цією справою, пастор Єпископальної Церкви св. Филипа при 215 Західній 134-ій вулиці в Ню Йорку д-р Моран Вестон сказав: „Мусимо розвинути нову організацію наших людей в найближчому майбутньому, коли хочемо пережити нашу теперішню міську кризу". Вище згадана група вже звернулася до Департаменту Оборони з пропозицією купити летунську базу, яку Уряд має зліквідувати.

УРЯД НЕ БУДЕ В НАЙБЛИЖЧОМУ РОЦІ домагатися, щоб Конгрес схвалив податкову реформу, про яку так багато дебатується цього року, коли Конгрес плянує над скороченим пляном оподаткування американських платників податку — особистих та бизнесових. Так заявив член Ради Економічних Дорадників Президента Герберт Стейн. Палата вже схвалила зменшення податків. Сенат працює над цією справою. Уряд просить Сенат, щоб скоротив ті зменшення, які схвалила Палата Репрезентантів. Стейн сказав, що податкова реформа — це „скринька Пандори", з якої щораз вилазять менші податки, проти чого виступає Уряд, який потребує грошей на видатки.

НАСЕЛЕННЯ ЗСА НЕ ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ ТАК, як передбачали 10 років тому — звітує Департамент Праці. Бюро перепису населення передбачало в 1960-му році, що в цій декаді, що закінчиться в 1970-му році, населення ЗСА становитиме 208 мільйонів, а в 1960-му році воно становило 180 мільйонів. Тепер вже видно, що в 1970-му році населення цієї країни становитиме тільки 205 або 206 мільйонів. Пігулки для контролі народин та менший відсоток заключених нових подруж спричиняють те, що населення ЗСА збільшується в повільнішому темпі, як передбачали 10 років тому.

У СВІТІ

ІНДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ІНДІРА ҐАНДІ ВІДНЕСЛА повну перемогу у внутрішній розгрі на терені її Конґресової партії. На 12-ий день після того, як партійна Президія одним голосом більшости виключила з партії Індіру Ґанді, відбувся скликаний нею партійний конґрес, який уневажнив ту постанову й обрав нову Президію, з якої виключено колишнього голову партії й інших, ворожих Індірі Ґанді, членів. В індійському парляменті Індіра Ґанді дістала великою більшістю голосів вотум довір'я.

1.500 КОМУНІСТІВ У ЛОНДОНІ ВЛАШТУВАЛИ в минулу неділю протиамериканську демонстрацію, нібн як вияв обурення з приводу актів американського „звірства" у В'єтнамі. Демонстранти спалили американський прапор, вигукували у честь Леніна, Сталіна, Мао Тсе-тунґа та В'єтконґу й наслідували німецьких нацистів окликами „Зіг гайль!" Поліція не допустила їх під американську амбасаду.

СОВЄТИ ПОРАДИЛИ чехам і іншим своїм сателітам, щоб вони в майбутньому купували більше ропи й газоліни на Близькому Сході й у Північній Африці, бо впродовж найближчого десятиріччя совєтська нафтова продукція пересунеться на Сибір, тому надзвичайно подорожчають кошти перевозу нафти до країн Східньої і Середньої Европи. Чехо - Словаччина закупила в минулому році 7,800.000 тонн ропи в СССР, але дістала вже від Ірану кредит на 200,000.000 дол., за який закупить там к. 20,000.000 тонн ропи впродовж найближчих десяти років.

В ІРАКУ РОЗСТРІЛЯЛИ дальших 8 осіб, як „шпигунів", між ними одного жида. Цим разом екзекуцію переведено засекречено, не подавши її до відома пресі. Попередні екзекуції „шпигунів" в Іраку викликали дуже неприхильну для тієї арабської держави реакцію у широкому світі.

АВСТРІЙСЬКИЙ КАНЦЛЕР ЙОЗЕФ КЛЯВС ОДОБРИВ новий плян Італії щодо поширених прав німецької національної громади в Південному Тиролі, що належить до Італії. Італія створила була штучну провінцію Трентіно, щоб майоризувати й асимілювати німецьку громаду, яка мала більшість в окрузі Боцену (Боцано). Дискримінаційна супроти німців Південного Тиролю політика Італії породила терористичну акцію тирольських німців і справа опинилася в Об'єднаних Націях. Тепер Австрія погодилася відкликати з ОН скаргу, признавши добру волю Італії.

У 500 СВЯТИНЯХ РИМУ ВІДБУЛИСЬ в минулу неділю відправи з відповідними проповідями — проти законопроєкту про облегшення розводів в Італії, який в цьому тижні прийде на вирішення в італійському парляменті. Ватикан мобілізує громадську думку в Італії проти того законопроєкту, що його внесли соціялістичні посли. Католицька Церква принципово противиться розводам.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" З МИНУЛОЇ НЕДІЛІ ПОТВЕРДИЛА, що совєтсько - китайські переговори продовжуються в Пейпінґу. Цим повідомленням Совєти заперечують вістки, які появилися в західній пресі, наче б переговори в Пейпінґу фактично зірвані, чи пак — опинилися у безвихідному сліпому куті.

ПОВОРОТ „АПОЛЛО 12" З МІСЯЦЯ НА ЗЕМЛЮ ВІДБУВСЯ З НАЙБІЛЬШОЮ ПРЕЦИЗНІСТЮ; УВЕСЬ СВІТ ПОДИВЛЯЄ ДОСЯГНЕННЯ АМЕРИКИ В ЗДОБУВАННІ КОСМОСУ

Гюстон, Тексас. — 24-го листопада о год. 3:54:24 по полудні, згідно з пляном астронавти осіли на Спокійному океані, майже на тому самому місці, де сподівався їх літаконосець „Горнет" чекав на них тільки у тримилевій віддалі. З літаконосця видко було, як астронавти Чарлз Конрад, Ричард Ґордон та Ален Л. Бін зближаються до Землі, і як вони на парашутах зависли над поверхнею океану. Переможно закінчилася десятиденна подорож астронавтів „Аполло 12" на Місяць, коли їх гелікоптери виловили з океану на 404 милі на південний схід від Пеґо-пеґо, що знаходиться на 2,651 миль на південний захід від Гонолюлю на Гаваях. Космічний корабель „Аполло 12" впав на океан прямовисно, але високі хвилі його були перевернули кілька секунд пізніше, та астронавти кілька мінут пізніше його відвернули за допомогою надутих бальонів. Астронавти почуваються дуже добре, як це вже вспів ствердити лікар-спеціяліст, який їх оглянув на літаконосці „Горнет". Коли астронавти були на літаконосці, президент Ніксон розмовляв із ними телефонічно. Ґратулював їм повного успіху та поінформував їх, що підвищив їх до ступеня капітана. Всі астронавти досі мали ранґу комодорів фльоти. Астронавти розмовляли також із адміністратором Аеронавтичної і Космічної Адміністрації Томасом Пейном, якому звітували, що все відбулося дуже добре, крім того, що згоріла телевізійна камера внаслідок гарячі Сонця. Д-р Пейн інформував астронавтів про те, що науковці дуже цікавляться новими здобутками „Аполло 12", вони чекають на тих 90 фунтів ґрунту й мінералів із Місяця, які будуть досліджувати. Директор програми „Аполло" Рокко А. Петрон сказав на пресовій конференції, що науковці тріюмфуючо чекають на ті здобутки з Місяця, що їх привезли астронавти з „Аполло 12". Цікавим для науковців був той факт, що скинений на Місяць „Інтрепід" спричинив довге трясення на цьому сателіті Землі. Астронавти „Аполло 12" мусять перебути тритижневу кварантену в Гюстоні в Тексасі. Зараз після виловлення астронавтів із океану наложили на їхні голови іізоляційні маски. Вони перебувають в ізоляції на літаконосці, з ними мусить перебувати ізоляцію і що лікар, їх оглянув. Гадають, що астронавти „Аполло 13", які в березні 1970-го року полетять на Місяць, не мусітимуть переходити кварантени, коли виявиться, що астронавти обох „Аполло 11 і 12" не привезли з собою жадних мікробів. Президент Р. Ніксон 24-го листопада відзначив трьох в'єтнамських військових ветеранів Медалями Чести, порівнуючи відвагу вояків із відвагою астронатів „Аполло 11 і 12". Президент сказав: „Вони не летіли до Місяця, але вони пішли до В'єтнаму і служили там своїй країні, підносячи духа цілої країни".

Мільйонам глядачів при телвізійних апаратах могло здаватися, що пливаки фльоти, літаючи на гелікоптерах, заповільно й незграбно виконували свою відповідальну працю при виловлюванню астронавтів із океану, але в дійсності всі ці летуни фльоти діяли після докладних вправ впродовж цілого майже місяця, від коли літаконосець „Горнет" виплив зі свого порту в Лонґ Бічі в Каліфорнії. Ціла рятункова група літаконосця „Горнет" складалася, крім самого літаконосця, ще з залоги гелікоптерів, пливаків-моряків спеціялістів від підводних операцій. Вся ця група відбула сім пробних вправ, як треба допомагати астронавтам дістатися з води за допомогою гелікоптерів на поклад літаконосця „Горнет". Астронавти „Аполло 12" виконали тяжчі завдання, як їхні колеґи з „Аполло 11". Їхня подорож на Місяць тривала 244.7 годин, а астронавтів „Аполло 11" — 195 годин. Астронавти „Аполло 12" кружляли довкола Місяця 89 годин, а „Аполло 11" тільки 59.6 годин. Астронавти „Аполло 12" перебували на Місяці 31.5 годин, а їхні попередники були там на 10 годин менше. Астронавти „Аполло 12" мандрували по Місяці двічі по 4 години, вони віддалялися від місця причалу дальше як їх колеґи з „Аполло 11". „Аполло 12" подавав біло-чорні і кольорові телевізійні передачі, а „Аполло 11" тільки біло-чорні. Астронавти „Аполло 12" привезли на Землю не тільки ґрунт із Місяця, але ще й частини ракети „Сорвеєра 3", яка лежить там від 1967 року.

„Мирова медаля" перешкодила в отриманні американського громадянства

Ню Йорк. — „Ню Йорк Таймс" з 22 ц. м. у дописі свого південно-в'єтнамського кореспондента Джеймса Стерби подає, що Комісія, яка приспішеним темпом надавала на Гаваях американське громадянство воякам, що ще не були громадянами, відмовила дати громадянство воякові медичної служби Вілліямові Магалясові, тому, що той носив так звану „мирову медалю", що її поширювали противоєнні демонстранти в ЗСА. Коло 540 таких вояків перевезено з В'єтнаму на Гаваї, де переслухувано кожного з них, кваліфіковано, як здатного до громадянства, і після того переведено збірну присягу. Таких, як Магаляс, було ще кількох, які не змогли дістати двох свідків, щоб вони за них поручили і свідчили. Тому, що про Вілліяма Магаляса говориться в тому дописі, що його батьки мусіли покинути Україну під час другої світової війни і що він народився в Ашафенбурґу та прибув до ЗСА, маючи 2 роки життя, можна припускати, що це українець і що в дописі подано дещо невірно його ім'я і призвище.

ВИСТАВКА ПРАЦЬ ГУЦАЛЮКА І КАПШУЧЕНКА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Від 5-7 грудня ц. р. в Пластовій Домівці у Філядельфії відбудеться виставка олій та акварелів мистця Любослава Гуцалюка та скульптур мистця Петра Капшученка. Виставку влаштовує курінь пластунок „Перші Стежі", дохід призначений на видання збірки молодої творчости „Контрасти", видання журналу - бібліотеки „Юнак".

Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю 5 грудня в годині 8-ій веч.

ЗСА і СССР ратифікували договір проти поширення атомової зброї

Вашингтон. — Президент Ніксон підписав в понеділок 24 листопада договір проти поширення атомової зброї. Водночас на Кремлі у Москві той договір підписав Микола Підгорний, як голова Верховного Совєта. При підписанні того договору у Білому Домі приявними були державний секретар Вілліям Роджерс і секретар оборони Мелвін Лерд, а при такій же церемонії на Кремлі асистували партійний шеф Леонід Брежнєв, прем'єр Алексєй Косиґін і міністер закордонних справ Андрей Громико. Президент Ніксон і Микола Підгорний виголосили при цій нагоді подібні промови, вказуючи на значення того договору, як „гальми" для поширення атомової зброї у світі і як поштовх до дальших переговорів, націлених на припинення перегонів у збросннi та обмеження атомової зброї. Ті промови, як і сам факт ратифікації того другого з черги атомового договору — першим був договір, що забороняв переводити ядрові вибухи в повітрі, на землі і під водою — скріплюють шанси американсько-совєтських переговорів у Гельсинках у справі обмеження різних родів атомової зброї. ЗСА і СССР стали 23-ою і 24-ою країнами, які ратифікували той договір, який має за собою 7-мирічну історію. Щоб увійти в життя — треба, щоб 43 держави ратифікували його. Після підписання його Америкою і Совєтами — багато держав підпишуть його в найближчих тижнях. Тими, які відмовилися підписати його, є Франція і Комуністичний Китай, обидві атомові країни. Не підписали його ще, між іншими, Західня Німеччина, Японія, Ізраїль, Індія, але Західня Німеччина вже заявила, що підпише його, а Японія підпише, мабуть, внаслідку останніх розмов президента Ніксона з японським прем'єром Сато. Цей договір не редукує атомової зброї ані не забороняє дальшої її продукції атомовим державам, але заборона вим державам, тільки забороняє дати атомову зброю неатомовим країнам і забороняє неатомовим країнам продукувати її.

Білий Дім і Ладж відкидають закиди речника Північного В'єтнаму у Парижі

Париж. — Генрі Кебот Ладж, який кілька днів тому зрікся свого становища голови американської делеґації на Паризькій конференції про В'єтнам, рішуче заперечив закиди голови делеґації Північного В'єтнаму, Хуана Туі, наче він, Ладж, не хотів стрічатися на приватних розмовах з північно - в'єтнамськими комуністами, наче би він обмежував себе тільки до справи обопільного відкликання військ із Південного В'єтнаму і наче би Америка свідомо продовжувала війну. В усіх тих трьох головних пунктах Ладж твердив, що закиди Хуана Туі „невірні і він (себто Хуан Туі) знає про це". Навпаки, Ладж заявив, що всі приватні зустрічі відбувалися з американської ініціятиви і на всіх приватних зустрічах з делеґатами Північного В'єтнаму комуністи виявили ту саму тактику й те саме мерторічне становище що на пленарних засіданнях Паризької конференції: вічно повторювали тільки одно, а саме, що ЗСА мають односторонньо і беззастережно відкликати всі свої збройні сили з Південного В'єтнаму та відмовитися від підтримки тамошнього уряду. Подібне рішуче заперечення твердження північно - в'єтнамського комуністичного речника проголошено з Білого Дому.

Судитимуть старшину за вбивства у В'єтнамі

Вашингтон. — Секретар Армії Стенлі Резор і шеф штабу Армії ген. Вілліям Вестморленд призначили генерала Вілліяма Пірса, щоб той перевірив акти слідства, переведеного в минулому році у зв'язку з загином понад ста цивільних осіб в селі Сон-ґмі в Південному В'єтнамі в березні 1968. Тодішнє слідство закічилось без рекомендації будь-якої дисциплінарної дії супроти команданта даної американської частини, поручника Вілліяма Каллі. Від кількох тижнів американська й закордонна, головно британська преса подала вістки про „масакру", яку нібн американські вояки під командуванням названого поручника вчинили у тому селі. Говорилося про понад 500 вбитих цивільних і неозброєних осіб, в тому числі жінок і дітей. Південно-в'єтнамський уряд заперечив тим вісткам і твердив, що в боях з комуністами за те село згинуло 20 цивільних мешканців. Тепер рішено поставити названого старшину перед військовий суд, який детально розгляне справу. Тому старшині закидається тепер убивство 109-ох мужчин, жінок і дітей.

Водночас виявлено, що під час короткого володіння комуністів з початком 1968 року, комуністи вбили там коло 3.900 цивільних осіб. В масових могилах віднайдено 2.737 тіл звірсько вбитих чоловіків, жінок і дітей. При полонених знайдено комуністичний документ, в якому стверджується „повний успіх" комуністів у Гуе у винищенні тамошніх урядовців.

НТШ ВШАНОВУЄ ПАМ'ЯТЬ ІВАНА КОТЛЯРЕВСЬКОГО

Ню Йорк. — Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА і дирекція Філологічної Секції влаштовують Наукову Конференцію для вшанування 20-ліття народин Івана Котляревського. Конференція відбудеться в суботу 29 листопада о годині 5-ій вечером в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 78 вулиця в Ню Йорку. Головні доповіді виголосять: проф. М. Степаненко: „До характеристики І. Котляревського, як людини і громадянина", ред. В. Верган — „Вплив І. Котляревського на культурне відродження Галичини" і д-р М. Вацик — доповідь на тему „Етнографічні елементи в творчості І. Котляревського". Вхід вільний.

Верховний Архиєпископ висловлює подяку УККомітетові

Ню Йорк. В канцелярії Українського Конґресового Комітету Америки одержано два листи від Верховного Архиєпископа УКЦеркви Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого, один для Екзекутиви УККА, а другий для президента УККА проф. д-ра Лева Добрянського. Обидва листи датовані у Ватикані 12-го листопада ц. р. В листі до Екзекутиви Первоієрарх УКЦеркви пише: „Прохаю прийняти щиру подяку за участь Вашої Делеґації в посвяченні собору св. Софії і ширшого оприлюднення Українського Католицького Університету. Дай Боже, щоб воно стало основою сильнішого нашого діяння в напрямі церковної і народної єдности по цілій кулі земській . . ." В листі до проф. Л. Добрянського Верховний Архиєпископ пише: „На Ваші руки складаю щиру подяку для Українського Конґресового Комітету Америки за велику дбайливість про майбутнє нашої Церкви. Щоб Господь благословив Ваші труди".

Кардинал Фірстенберґ репрезентуватиме Папу на святкуваннях 10-річчя Філядельфійської Архиєпархії УКЦ

Чикаґо. — Інформаційна Служба Української Католицької Асоціяції Преси подає з Ватикану:

Папа Павло VI призначив кардинала Максиміліяна де Фінстерберґа, префекта Східньої Конґреґації, своїм представником на урочистості відзначення 10-ліття філядельфійської української католицької Архиєпархії, які відбудуться в неділю, 7 грудня ц. р. В тому дні буде відправлена в катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філядельфії Архиєрейська св. Літургія, а після того відбудеться святочний бенкет. Приявними, крім кард. Джана Кроля, будуть всі єпископи візантійського обряду у ЗСА, як теж представники стейтової й міської управи. Архиєпископ Філядельфійської Архиєпархії Митрополит Амвросій Сенишин, ЧСВВ, відправить в сослуженні інших єпископів візантійського обряду, Архиєрейську св. Літургію. Український католицький Екзархат у ЗСА був встановлений в 1913 році й піднесений 1 листопада 1959 року до гідности Архиєпархії.

Завершується підготова до публікації резолюцій Десятого Конґресу

Ню Йорк. Минулої суботи, 22-го листопада, тут у приміщенню Українського Конґресового Комітету Америки відбулися в полудневих годинах наради Президії Резолюційної Комісії Десятого Конґресу, яка з доручення цього Конґресу мала приготовити до публікації схвалені ним у принципі резолюції. Підготова і схвалення цих резолюцій на Десятому Конґресі відрізнялися від попередніх Конґресів тим, що їх проєкту не приготовляла Резолюційна комісія сама, а тільки одержала проєкти від інших ділових комісій та, познайомившись з ними, пред'явила Конґресові на схвалення в принципі, з тим, що Президія Комісії мовно і стилістично приготовить їх до публікації. Таку підготову вже переведено, на нарадах 22-го листопада обговорено, і поодинокі члени Президії повинні найпізніше до найближчої суботи, 29-го листопада, внести ще свої поправки чи завваги і тоді ці резолюції будуть передані Екзекутиві УККА для опублікування. В нарадах взяли участь: ред. Гнат Білинський, ред. Осип Зінкевич, ред. Володимир Левенець, ред. Степан Женецький, мгр. Іван Базарко та ред. А. Драган, який проводив нарадами.

ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ В ЛИСТОПАДІ ПРИНЕСЛА УЖЕ 365 ЧЛЕНІВ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Організаційний відділ УНС повідомляє, що цьогорічна ювілейна кампанія за дальший ріст Українського Народного Союзу проходить з помітним успіхом та щодня приносить нові здобутки. За перших три тижні листопаду до Головної Канцелярії УНСоюзу вплинуло 365 заяв нових членів, які забезпечилися на круглу суму трьох чвертей мільйона долярів. Цей новий здобуток, який значно підвищиться, а може й подвоїться до кінця року, підніс кількість осіб, які забезпечилися в УНСоюзі в цім 1969 році, до 4,140 членів. Це число значно перевищає кількість нових членів, які УНСоюз придбав в минулому 1968 році.

Серед найбільш заслужених у цьому рості є в першу чергу обласні організатори Василь Дідюк з Торонта, Євген Репета з Дітройту, Степан Гавриш з Філядельфії та Богдан Зорич, директор Канадійської Канцелярії з Торонта. Число членів забезпечених кожним з них в цім році переступило сотню й вони матимуть найвищу почесть поміж організаторами цього ювілейного року, а саме почесне ім'я „сотників УНС". Це ім'я відповідає відомому почесному відзначенню комерційних асекураційних компаніях членству „Клюбі мільйонерів". Здобутки деяких з них, зокрема головного радного В. Дідюка, перейшли або наближа-

(Закінчення на ст. 5-ій)

Округа Ровд Айленд відзначить 75-річчя УНСоюзу бенкетом і концертом

Вунсакет. Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейту Ровд Айленд влаштовує тут 7-го грудня ц. р. в залі Української Православної Парафії при 74 Геррис Авеню бенкет та концерт для відзначення 75-літнього існування Українського Народного Союзу. До участи в бенкеті вже зголосилось понад 200 осіб, в тому теж представники міста і стейту та Конґресу ЗСА. В концертовій частині святкувань виступить мужський хор Бандура, молодечі танцюристи під проводом пані Таїси Децик з Потакет. На бенкеті промовлятимуть головний касир УНСоюзу п. Петро Пуцило, губернатор Франк Лікт та конґресмен Сейнт Джермен, що є українського роду. Окружний комітет Відділів УНС стейту Ровд Айленд докладає всіх старань, щоби відзначення 75-річчя УНСоюзу відбулося якнайбільш величаво та урочисто. Для справного проведення бенкету, Окружна Управа звертається до всіх, хто бажав би взяти участь у цьому святі, закупити квитки вступу у секретарів своїх Відділів, не пізніше як до 30-го листопада ц. р.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дякуймо Господеві

Від 1621 року, коли перші американські імігранти дякували Господеві за врятування їх під час важкої зими від голоду й холоду, і від 26 грудня 1941 року, коли Конґрес спільною резолюцією злеґалізував Свято Подяки, рік-річно повторюються з його нагоди ті самі правди. Бо вони ніколи не старіються, належачи до непромінального скарбу людських чеснот і вічно актуальних напрямних для окремих людей і народів. Чеснотою є вдячність Богові за отримане добро, вдячність за все те, що маємо і чого не мали б, якби не воля Господня.

День Подяки є одним із нечисленних свят, прийнятих усіма без винятку американськими стейтами й посілостями, як державне свято. Він став також традиційним американським родинним святом: у цей день обов'язково збираються за спільним столом усі члени родини. В часах, коли неґативні течії не тільки в Америці, а й у широкому світі, розхитали священну установу родини, Свято Подяки має особливе значення, як традиційний зв'язок для всіх її членів. У своїй проклямації про цьогорічний День Подяки президент Ніксон заявив: „Нині, без уваги на наші матеріяльні добра і добробут, стоїмо в обличчі комплексу проблем, невідомих в усій нашій історії. Складаючи сьогодні подяку Господеві, зустрічаємо з певністю виклики супроти нашої країни . . ."

День Подяки має особливе значення і для американсько - української громади. Започаткували її також бідні імігранти, які своїм трудом, упертістю, тугістю і подивуґідною активністю не тільки самі піднеслися на вищий рівень, а й поклали основи під усе розгалужене громадське організаційне життя. Друга світова війна викинула на береги Америки нову велику хвилю українських імігрантів. Перебувши гіркі початкові роки — за минулих 20 років ця нова українська іміграція в Америці в своїй більшості осягнула добробут і виховала вже нове покоління, що покінчило тутешні середні й високі школи. Ми маємо за що дякувати Господеві. Ми не осягнули ще наших політичних цілей, пов'язаних із національним українським ідеалом. Але маємо змогу вірувати в нього й боротися за нього. Завдяки Господній ласці.

Єхвалюють і вимагають

Перед „всесоюзним з'їздом колгоспників" у Москві, третім з черги за майже півстоліття існування совєтського режиму, відбувся в Києві чи не перший взагалі з'їзд колгоспників України. Він тривав неповних три дні. Між багатьма доповідачами, тексти промов яких або переказ їх змісту надрукувала „Радянська Україна" з 13-14 листопада, виступав і перший секретар ЦК КП УССР П. Шелест. Але промови з невідомої причини ще не опубліковано. З'їзд колгоспників України мав на меті затвердити наперед проєкт Статуту для колгоспників у всьому СССР, і з'їзд це зробив. Однак, не всі доповідачі лише схвалювали запропоновані партією тези. Деякі з них, і то голови чи навіть бриґадири колгоспів, поставили й певні пропозиції.

До висунених пропозицій належать: скеровувати сільську молодь на навчання у високі навчальні заклади „за комсомольськими путівками"; законом передбачити періодичність скликання з'їздів колгоспників; встановити розміри присадибної ділянки залежно від кількости працюючих у колгоспі; створити колгоспні і міжколгоспні сільські факультети та консультаційні пункти для колгоспної молоді, яка бажає вчитись або ж підвищувати свої кваліфікації. Всіх пропозицій було аж 12 000! Секретар комсомольської організації в Україні О. Капто вимагав „відповідальности від тих осіб, які одержали освіту за рахунок колгоспів і ухиляються від роботи на селі", виявляючи тим стурбованість партійних наглядачів масовою втечею молоді із закріпаченого села.

На з'їзді колгоспників України повідомлено, що „за колгоспами УССР закріплено 38 мільйонів гектарів землі", з якої 33 млн. гектарів придатні для сільськогосподарського обробітку. Отож, ця земля вже не є власністю, навіть номінальною, колгоспів, а її лише закріпила за ними Москва. У доповідях не згадано, скільки є всіх колгоспників в Україні, лише один доповідач заявив, що в колгоспах „працює понад один мільйон юнаків і дівчат, половина з них — комсомольці". Буде ще більше комсомольців, бо сільська молодь рветься до науки. З'їзд колгоспників не дав нічого нового, крім одного: колгоспники також висунули певні вимоги до режиму

КІДНЕППІНГ І ГРА З ДЕТОНАТОРОМ

Париж. — Ваш дописувач з Парижу не любить сенсаційних наголовків, але цей — взятий з поважних і навіть — найповажніших французьких часописів. Взятий тому, що він відповідає французькій дійсності.

У південно - західній Франції селяни справді кіднепували міністра сільського господарства і змусили його пробути коло двох годин на подвір'ї великої фарми, на якому зібралось 250 селян, щоб висловити своє невдоволення.

Невдоволення серед сільських господарів велике: ціни на все, що селянин купує, ростуть далеко скоріше, як ціни на його продукти, коли він їх продає гуртівникові. І тут селянин має рацію. Але держава докладає приблизно 2 тисячі долярів річно до кожного малого сільського господарства, і більше не може, щоб втримати ціни, які задовольняли б селянство. Тому уряд пропонує організувати збут, пропонує переставлятися з продукції збіжжя й молока на продукцію паші й м'яса. Вимагає від продуцентів овочів, щоб вони збільшили зусилля в напрямку презентації врожаю і овочів, щоб організували засоби опаковування, бо скринька італійських овочів на німецькому кордоні коштує 10% менше, як французьких.

Селяни вважають, що вони ні в чому не винні, а в усьому винен виключно уряд. Те саме уважають і робітники. І ось у хвилині, коли пишемо ці радки, падає тиснення газу, переривають електрику. Повністю спаралізовані порти через страйк вантажників, які ніяк не хочуть модернізації їхньої професії, зокрема автоматизації звантажування.

Несподівано застрайкували працівники атомових центрів, при підтримці голляндського та італійського. Деякі інженери в підпаризькому Сакле почали навіть голодовий страйк. Причини дуже складні.

У зв'язку з обмеженнями в бюджеті взагалі, а в бюджеті оборони з о к р ема, французькі збройні сили зменшуватимуть свої ефективи, а натомість хочуть збільшити ударну силу введенням тактичної атомової зброї та продукцією власної водневої бомби. Це вимагає від дослідників негайної повної перестанови на практичні речі. Науковці вважають, що це — насильство над їхніми умами, і протестують. Вони мають рацію в принципі, але як осягнути рівновагу економіки, коли не поступитись певними с в я т ими принципами?

Дрібні комерсанти навіть готують „марш на Париж", щоб скласти відповідним міністрам свої вимоги особисто. Покищо вони блькують вулиці в Ліоні й містах на південь від цього міста і домагаються скасування накладених минулого року обтяжень, через які вони голосували проти де Голля...

А що каже міністер економіки? Він твердить, що минулого місяця, завдяки девальвації і натиску на обмеження внутрішнього споживання, французький експорт зріс на 25% у порівнянні з вереснем і на 10% у порівнянні з жовтнем минулого року. Це — мовляв — свідчить про компетитивність французьких виробів і слушність девальвації франка. Такий скік в експорті покриває на 85% імпорт і зменшує дефіцит, який у вересні становив 280 мільйонів дол., а в жовтні — лише 185. Чи ці цифри одного місяця означають загальну поправу — важко сказати, бо жовтень минулого року також для експорту був рекордовий, але, саме того місяця почалася деґрадація, яка довела до кризи й девальвації.

Як ми вже писали давніше, Франція важко змагається, щоб встановити рівновагу між прнобіцяними підвищками для робітництва (ще минулого року), цінами і балансом зовнішньої торгівлі. Тому уряд мусить сповільнювати темп виконання своїх зобов'язань, а робітництво не хоче чекати. Хоч комуністична СЖТ (синдикат найбільшої сили) і проголошує свою „повну політичну незалежність", то це тільки для того, щоб віддалитися від крайньої - лівої Об'єднаної С о ціялістичної Партії (ПСЮ), яка в радикалізмі починає наступати, щоб підважувати режим. Хоч комуністична партія, як виявилось минулого року в травні, не вважає себе готовою перебирати владу і напевно не дістала б на це згоди Москви, бо це була б безвиглядна авантура.

Отже — причини страйків у великій мірі політичні. Але було б неправильно твердити, що нема причини для невдоволення у Франції. Цих причин багато, і ніхто їх не усуне швидко, бо основна між ними: відсталість Франції у ділянці індустріялізації.

Внаслідок перманентних страйків і студентських заворушень, що покищо охоплюють тільки медиків, які б'ються проти надто суворої селекції (іспитів при вступі на медицину нема, і селекція проходить протягом першого року студій, коли відпадають 80% записаних, втрачаючи рік), — утримується ситуація на певному ступні запальности. Якщо б вибухнув відповідної сили детонатор, міг би повторитися травень минулого року.

Хто може бути тим детонатором? — Напевно не компартія, яка стала фактично однією з опор панівного порядку. Детонатором можуть стати ті крайньо ліві, слабо оформлені, але наладовані вибуховою енерґією групи, що були детонатором минулого року. Всі оті троцькісти, анархісти, маоїсти і т. п. Проти них веде завзяту боротьбу політичного характеру саме компартія, бо вони її окрилюють зліва. До них пильно приглядається і міністерство внутрішніх справ, тобто — поліція.

Кілька днів тому поліція заборонила демонстрації за закінчення війни у В'єтнамі. І вони не відбулися, коли не враховувати кількох десятків молоді перед американською амбасадою. Але уряд не сподівався такої млявости збоку тих, що заповідали виступи. Тому Париж і провінційні осередки були залиті спеціяльними відділами поліції, зокрема ударними частинами СРС, що вславились минулого року своїм шаржуванням молодечої юрби у Латинському кварталі. СРС не мали роботи. Зате працювала поліція без однострою.

У Парижі й на провінції проведено сотки обшуків і арештовано 2.500 осіб. За 24 години їх звільнено, залишено лише 5, які станутъ перед судом.

Хто були ці 2.500 арештованих?

Це — були колишні члени розв'язаних минулого року крайніх лівих організацій, супроти яких існує підозріння, що вони відновлюють свою діяльність. Власне це той детонатор. Формально, після обшуків, арештів і звільнення, детонатор не існує. Фактично — годі сказати щось певне. Все залежатиме, як завжди, від „визрівання передумовин революції". Коли країна розв'язуватиме свої господарські труднощі, потреба в детонаторі меншатиме. Коли не розв'язуватиме — детонатор завжди знайдеться.

Т. Дж.

С. Чорній

350 РОКІВ ГРАМАТИКИ МЕЛЕТІЯ СМОТРИЦЬКОГО

Мелетій Смотрицький — видатний український письменник — полеміст, філолог і церковний діяч. Народився в с. Смотричі в Україні близько 1578 року. Помер 27 грудня 1633 року. Освіту здобув спочатку в Острозькій школі, а згодом в Єзуїтській колеґії у Вільні.

Бувши за кордоном, М. Смотрицький слухав лекції в Ляйпціґському, Нюрнберзькому та Віттенберзькому університетах. Після повернення з-за кордону поселився у Вільні. Брав активну участь в обороні Православної Церкви проти унії і в зв'язку з тим написав твір „Тренос, або плач Східньої Церкви..." У 1627 році сам став уніятом. З ділянки філології М. Смотрицький написав граматику „Словеноросьської мови".

Не зважаючи на те, що Смотрицький був гарячим оборонцем церковнослов'янської мови, він написав граматику не церковнослов'янської а „Словеноросьської" (української) мови.

Словеноросьська мова в XVII ст. в Україні була загальновживана не тільки серед широких мас населення, але також набула прав громадянства в релігійно - церковному письменстві.

Мова ця не мала на той час ні правописних, ні граматичних, ні лексичних загальноприйнятих норм. Так само було й в області церковнослов'янської мови, яка в той час була головним предметом навчання в братських школах, зорганізованих для оборони українського православ'я проти наступу польських єзуїтів, що намагалися покатоличити та спольщити український народ. Щоб прискорити процес денаціоналізації українців, вони дискредитували церковнослов'янську мову. Так, відомий польський єзуїт-проповідник Петро Скарга писав у 1557 році: „З такою мовою не можна стати вченим. Та й що це за мова, коли тепер ніхто не розуміє написаного нею. Вона не має ні граматики, ні реторики, та й мати не може"*.

Щоб навести порядок у мові, потрібні були підручники граматики і словники. В кінці XVI ст. починають появлятися перші граматики: „Кграматыка словенска языка" (1586 р.), „Адельфотес", „Граматіка доброглаголиваго еллинословенского языка" (1591); „Грамматіка словенска" Лаврентія Зизанія (1596).

До речі, граматика Лаврентія Зизанія стала підручником мови аж до появи граматики М. Смотрицького.

Граматика М. Смотрицького була надрукована 1619 року в містечку Євю недалеко Вільна під заголовком: „Грамматіки с л а вонския правилное синтагма. Потщанієм... Мелетія Смотриского..."

Своєю граматикою М. Смотрицький започаткував нову добу в дослідженні фонологічної, морфологічної, синтактичної та лексичної будови не тільки мови української, а також мов інших слов'янських народів.

Граматика М. Смотрицького написана на знаних і широко вживаних тоді в Польщі джерелах, а саме: граматики грецької мови Костянтина Ласкариса, яка була вперше видана 1476 року в Мілані; граматики латинської мови Альвара; граматик словеноросьської мови 1591 і 1596 р., які, як вже згадано, були підручниками мови в братських школах.

Під впливом грецької граматики М. Смотрицький твердить, що форми дієйменника (інфінітива) в словеноросьській мові можуть виступати в теперішньому, минулому й майбутньому часах, а характеризуючи с и нтаксу словеноросьської мови, він майже виключно придержується схеми грецької граматики. М. Смотрицький розглядає вигуки як окрему частину мови, йдучи за прикладами граматик латинської мови. Що ж було нового й оригінального в граматиці Смотрицького в порівнянні з попередніми словеноросьськими граматиками? Чому вважаємо Смотрицького видатним українським філологом, а його граматику епохальним твором?

Заслуга М. Смотрицького в тому, що він:

— Упорядкував правопис словеноросьської мови на засадах етимологічного принципу, який довгий час був вживаний в українському письменстві, зокрема в Галичині й на Закарпатті.

— Уперше став передавати проривний звук г буквою ґ (синтагма), а не двома буквами кг, як було до того часу.

— Визначив правила вживання таких розділових знаків, як кома (запятая), крапка (точка), двокрапка (двоточіє) і знак питання (вопросная).

— Виключив з числа восьми частин мови артикль (различіє): „часть слова различіє называемую, славенскому языкови не свойственну оставихом". Замість неї „в осмую же слова часть междуметіє латінски інтерієкціо называемую, свойственнє пріяхом".

— Уперше виділив дієприслівник (деепричастіє) в окрему групу слів дієслівної системи, якої в церковнослов'янській мові не було.

— До відомих уже з попередніх граматик шести відмінків — називний (именительный), родовий (родительный), давальний (дательный), знахідний (винительный), кличний (звательный), орудний (творительный) — додав ще один — місцевий (сказательный), властивий словеноросьській мові.

— Заклав основи вчення про таку характеристичну для слов'янських мов категорію дієслова, як вид.

— Уперше поділив дієслова на дві дієвідміни. До першої відніс дієслова, які в 2-ій особі однини кінчаються на -ши (пишеши, читаєши, знаєши), а до другої — дієслова, що в 2-ій особі однини мають закінчення -иши (хвалиши, молиши і т. д.).

— Дав найповніший систематичний виклад синтакси словеноросьської мови.

Мелетій Смотрицький у своїй граматиці заклав правописні й граматичні норми всеукраїнської мови. Його граматика стала основним джерелом для словеноукраїнських граматик Арсенія Коцака (1768-1788 рр.), Івана Могильницького (1823) та Михайла Лучкая (1830 р.).

* Див. Засадкевич Н.: Мелетій Смотрицький как филолог, Одесса, 1883, стор. 20.

Київський „Перець" знову критикує Радіо „Свобода"

Сатиричний, з погляду комуністів, журнал „Перець", що виходить у Києві, в числі 18/1969 надрукував півсторінкову кольорову карикатуру, на якій зображено традиційну постать Америки — Дядька Сема, але з фашистівським хрестом біля ковніра, з великим гаманцем у руках. Совєтський „Дядько Сем" дивиться згори вниз на три постаті, що мали б зображувати українців, членів ОУН, з простягненими шапками, в які „Дядько Сем" має кидати гроші. Одна з постатей, що нагадують допотопних дяків, як їх малюють на сторінках совєтських журналів, зодягнена в полатаний сіряк, але з пістолею при боці, інша має на плечі рушницю та опаску на рукаві з написом „ОУН". Збоку зображено український національний герб Тризуб, обведений збоків таким написом: „Свобода — Радіо — Свобода". Тому, що Радіо „Свобода", приватної американської установи, не має нічого спільного з ОУН, сатиричний „Перець" посилає їх у одно.

ЧЕРВОНА КАНОНІЗАЦІЯ

Ще в 1930-их роках з СССР поширки розповідали, що рештки тіла Володимира Леніна, провідника большевицької революції, чи — контрреволюції, покладені в Москві у мавзолеї, остаточно розклались. У 1924 р. в Москві не вміли так бальзамувати трупи, як тисячу років тому в Єгипті. Замість Леніна в скляній домовині в мавзолеї залишилась підкладена його копія. Це підтверджував напідпитку і син начальника кремлівського гаражу, який заплив був Дніпром з півночі до Дніпру в Україну, в місто Любеч у 1938 році.

Не грає великої ролі, чи є в мавзолеї рештки тіла Леніна, чи немає. Важливе те, що комуністична партія ось уже майже півсторіччя зганяє і звозить під той мавзолей щоденно тисячі людей, [illegible] на поклін червоному ханові навіть закордонних туристів, коли вони є членами комуністичної партії або її попутниками - [illegible].

Комуністична диктатура, заперечивши Бога і скинувши з прогнилого імперського трону Миколу II, не вигадала нічого іншого, як канонізацію реставратора Російської імперії у формі СССР. „Аве Цезар!" — мусіли кричати перед смертю раби гладіятори в Римі, „Гайль Гітлер!" — мусіли вигукувати замучувані тим же Гітлером, „Слава Леніну!" — мусять тепер вигукувати поневолені народи в СССР. Нічого не змінюється в диктатурах, бо й не може змінитись, адже кулак діє тільки доти, доки він є кулаком.

Коли взяти найновішу совєтську пресу, то, як ось у „Молоді України" з 11 листопада, можна довідатись, що... увесь світ, всі народи нашої пляпети готуються „святкувати" 100-ліття з часу народження В. Ульянова-Леніна, большевицького провідника, який, сидячи в Женеві, спершу не повірив, що в Росії таки вибухнула революція. Ось наголовки з названої київської газети: „Йде ленінський семінар у Гельсінках", „Леніна вшановує Канада", „Буенос Айрес — Ленін це людина віку" і т. д.

Живучи у вільних країнах світу, українці мають добру нагоду спостерігати, чи тут дійсно цікавляться, або ж хто цікавиться тим „ювілеєм". Але московська пропагандивна платівка наспівує своє, бо нічого іншого не може дати чи вигадати диктатура. (Ін.)

„Н. Й. ТАЙМС" ПРО АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ „ІВАСИКА ТЕЛЕСИКА"

Ню Йорк. — У „Ню Йорк Таймс Бук Рівю" з 9 листопада 1969 р. критик дитячої літератури Алісія Лоу надрукувала позитивну рецензію на нове англомовне видання під назвою „Іванко і Дракон" — українську народну казку про Івасика Телесика, в перекладі Марії Галун Блох, з кольоровими ілюстраціями в дусі українських народних казок Ярослави Міло - Сурмач.

Інж. Валентин Сімянців

СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ

СПОГАД
ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНА, РОКИ 1923-1929

(23)

А як то воно було зі складанням іспитів? Зараз пригадуються балачки, сам я того не зажив. Коли приходив студент з тим „складанням", чи „завданням" іспитів до Модеста Пилиповича Левицького, а він викладав українську мову, розмова після належного привітання відбувалася приблизно так:

М. П.: „Так з чим ви до мене прийшли?"

Студент виправляв свою „хибу":

М. П.: „Так складайте — де ж ми його положемо!" і вдавано турботливо оглядав кімнату.

Сдутент виправляв свою „хибу":

„Здати іспит. . ."

М. П.: „А як же ви це зробите?"

Отак випадала розмова. От тільки шкода, що не пам'ятаю, як же треба було казати Модестові Пилиповичу. А це, мабуть, тому, що всім іншим професорам здавали, чи складали іспити без перешкод в цьому слові.

Модест Пилипович Левицький, письменник і лікар, тоді вже старша людина, дуже, дуже лагідна, тихенький такий, дійсний „модест", скромний, соромливий наче. Але щодо мови безкомпромісово вимогливий.

Найбільше турбот і неприємностей я мав на іспитах з кристалографії, мінералогії, петрографії і з усього, що викладав доцент Арсен Чернявський. Як він викладав, то справа його, а як вимагав на іспитах, то вже справа й моя. Та ще й до того кристалографія і мінералогія це були чи не перші предмети, які я здавав в Академії. Загально і спогад не з приємних — перший вареник, який ледь проковтнув.

Пригадав щось. Хай почекає доцент А. Чернявський, приємніше згадувати М. П. Левицького.

Згадую про свій іспит з української мови. Готувалися до того іспиту гуртом: брат Олекса, його дружина Софія і я. Втрьох пішли здавати. Вони обоє були вчителі, мова у них стояла в розкладі зараз же за „Законом Божим". Та й знали вони нашу мову і всякі „граматики" безперечно ліпше від мене. До того ж іспит — фортуна. І я боявся того іспиту. А підстави до того були. Бо я й тепер знаю нашу мову більше „на вухо". Зовсім „провалитися" — сором.

Вийшло то все само — без якогось хитрування. Я запитав Модеста Пилиповича, чи моє прізвище дійсно московське, як дехто хоче мене в цьому переконувати. Зробив Модест Пилипович аналізу слова „сім'я" і довів, що воно українське, а кінцівка, мовляв, дочеплена, і це є свідоцтво русифікації. Взяв я індекс після того викладу і ствердив, що іспит відбувся з оцінкою „добре". А моя рідня і того не мала.

Доктора Модеста Пилиповича шанували, любили і боялися зробити йому щось прикре. А найбільшою для нього прикрістю було, як хто ставився до його предмету неуважно.

Відбувши приписані вправи і все, що до того належало, я приголосився на іспит з кристалографії. Тоді це мав бути мій перший іспит в УГА. І от тим першим млинцем малощо й не вдавився.

Дістав я купу кристалів для всяких визначень, а в кожному кристалі є того там до біса й трохи: кляси, системи, різні фізичні властивості, форми. Дивлюсь я на них, та й питаю доцента, чи можу скористати таблицями для визначення кристалів. — На столі не сміє нічого бути, крім білета, що я витяг із запитами для усного іспиту, кристалів, паперу і олівця — була відповідь.

Почувши отаке, я попрохав свій індекс, свідоцтво та й бувайте здорові.

Думаю, передумую — що ж це таке? Вчився я перед тим у сільсько-господарському училищі. Визначали рослини завжди по підручнику, така була книжка в долоню завтошки. Робили якісь аналізи, дивилися в довідники. А це ж висока школа — і вчи таблиці напам'ять? Ні, рішив я, таблиці „брати на зубок" не буду. І з тим пішов знову на іспит. І знов питаю про таблиці. І знов заперечення. Я тоді й кажу панові доцентові цитату якогось великого мужа (шкода, що не пригадаю, хто то сказав), що, мовляв, сухим числам, формулам, таблицям місце не в голові, а на полицях шаф, куди можна завжди подивитися, коли потрібно. Коротше: не забивай голову сміттям — так я тоді зрозумів цю прикметну цитату. Дуже мені шкода, що забув мудру голову, яка додумалась до такої простої істини.*)

Вислід був, як і попереднього разу: прийшлося забрати індекс і свідоцтво чистенькими. Але ще до того після гострішої виміни поглядів з паном доцентом взагалі на заторкнуті речі науки.

І чого я тоді був таким „задиркуватим". Уже не пам'ятаю, скільки разів я ще ходив на той іспит, і все з однаковим вислідом. Не міг пан доцент уступитися, а я стояв на своєму.

Лишилося прохати деканат дозволу складати іспити перед комісією. Ще я того не зробив, як закликав мене проф. Шовгенів і „врозумив", а не послухати його у мене вже „пороху" не вистачило.

А я вже ті дурні таблиці знав напам'ять — самі непрохано повлазили в голову. І хоч приготований був і на комісії здавати — добре підкувався, та чого ховатися: свої „симпатії" до пана доцента я переніс і на його предмети.

*) Інж. Г. Гордієнко каже, що це сказав Соломон Тешдельман (викладач в Академії). Може й сказав „Соломон", тільки не цей, це напевно знаю, бо вичитав ту цитату далеко раніше.

(Далі буде)

З'ЇЗД БУВШИХ МЕШКАНЦІВ НАДСЯНСЬКИХ СІЛ

Істон, Па. — 30-го та 31-го серпня 1969 р. відбувся з'їзд бувших мешканців Бенівської парохії, до якої входили села Буковець та Сянки. На з'їзд прибуло понад 60 осіб, він відбувся в Істоні, Пенсилвенія, в Українському Народному Домі при Іст і Мейн вулиці.

30-го серпня о год. 11-ій, відправлено Службу Божу в місцевій Українській Католицькій Церкві в намірені всіх живих односельчан, які пройшли тернистий шлях та розкинені по всій території СССР включно з далеким та холодним Сибіром. Деяка частина наших односельчан опинилася в вільному світі та включилася в ряди тих організацій, які стремлять до визволення України. По Службі Божій відправлено Панахиду за всіх тих наших односельчан, які віддали своє життя за волю України. Службу Божу відправив о. Т. Корпич.

Того ж дня о год. 3-ій по пол. в гарно прибраній залі зібралось понад 60 осіб. Пан Роман Тимчук відкрив з'їзд та провів молитву. Під час спільного обіду відбулась жива товариська гутірка та спомини з минулого. Приємно було зустріти тих друзів з якими ми не бачились 25-років, яких ми знали як молодих юнаків, а зустрілись з сивими та полисілими головами.

Після спільного обіду слідували привіти та спогади з переживань поодиноких осіб. Пан Роман Тимчук відчитав зворушливого листа, в якому описано ліквідацію сіл Беньови, Буківця та Сянок. Листа цього писала його дружина Люба, яка була наочним свідком виселювання. Це справді було варварство 20-го століття. Лист цей зробив сильне враження на присутніх і кождий нишком витирав непрошені сльози з очей.

Панночки Оксана та Маруся Зелінські віддеклямували два віршики про Беньову. Мило було послухати їх дзвінких голосів. Ці голоси та зміст віршів влив в присутніх надію, що колись знову відбудується Беньова, а в ній залунають коляди, бойківські співанки, та голос трембіти, як було колись.

Пан Василь Цекот відчитав гарно підготований реферат, в якому згадував про минуле, та теперішній стан. Закликав присутніх не тратити надії, невпинно працювати. Це не перший раз ворог зруйнував наші села, прийде ще час, що там, де тепер корчі та буряни, знов будуть побудовані доми і знов залунає пісня ,як колись.

Пан Павло Пироганич говорив про виселення горішньої частини села Беньови, яке перевела більшовицька окупаційна влада 8-го квітня 1940 року. Про життя та боротьбу під большевицькою окупацією, потім під німецькою, про участь наших шкільних друзів в рядах Української Повстанської Армії та в з'єднаннях Першої Української Дивізії говорив п. П. Пироганич.

Пан Михайло Симанич, який прибув з дружиною аж з далекого Вінніпеґу, згадав про наші рідні сторони, згадав про наші полонини.

Пан Дмитро Когут старший, який походить з Буківця та який прибув до Америки 60 років тому говорив по англійськи, бо хоче, щоб і діти почули про красу тих рідних сторін, з яких походять їх батьки.

Пан Дмитро Когут молодший, який в липні цього року побував на відвідинах в Україні, побував в Києві, Львові, Чернівцях та на Кримі, згадав, що люди живуть не так погано, боротьба за незалежність слідна всюди так, що Москва поволі поступається, але переслідування не припиняється.

Пан Гаврило Мільчаковський згадав про молоді літа та про веселість юнацьких бурхливих літ. Просив присутніх, щоб на слідуючий з'їзд прибули численніше.

Тостмайстром з'їзду був п. Андрій Рочий, який вміло керував та веселив присутніх жартами. Він згадав про всіх важливих осіб нашої бувшої парохії. Просив присутніх не забувати про наші рідні сторони, де ворог безпощадно знищив надбання наших дідів та батьків, а їхні могили зрівнав з землею, не залишаючи ані одного хреста цілим. Сумують гори, бо не чути співів та голосу трембіти. Вороги з собаками неначе злодії ходять та пильнують, щоб хтось не перейшов до царства сатани. Сумно шумлять ліси, схиливши гілки над могилами полягли в нерівних боях вояки УПА.

За почином пана А. Рочія організовано виставку знимок наших сіл.

Мило було привітати дорогу гостю пані Марію Демидчук, довголітню головну радну Українського Народного Союзу, яка несподівано прибула на наш з'їзд в товаристві пана Святого. Пані Демидчук оглянула виставку знимок та передала привіт від Головної Управи УНСоюзу.

Милу несподіванку зробили нам наші друзі в Істоні, які замовили добру оркестру та оголосили, що після наміченої програми можемо ще й потанцювати та поспівати. Спільною знимкою та молитвою закінчено з'їзд. Всі розійшлись, відсвіжені думкою про наші рідні сторони та з завзятістю працювати для визволення рідної України з московського ярма.

Щиру подяку складаємо нашим землякам з Істону, які не тільки знайшли приміщення на наш з'їзд, але приготовили смачний обід та забезпечили всіх ночлігами.

Тому ще раз складаю подяку п. Ількові Когутові, п. Дмитрові Когутові, п. Василеві Когутові та їхнім милим дружинам. Як рівнож, панству Яремчукам, які дійсно посвятили багато часу та праці в підготові з'їзду.

Павло Пироганич

Комсорг побив шахтаря, справу „зам'яли"

Київ. — Група шахтарів з м. Макіївки на Донбасі вирішила провести кінець тижня на березі Чорного моря. Комсомольський організатор управління шахти Володимир Ганько, комуністичний місцевий вожак і секретар комітету правління шахти, мав подбати про транспорт тощо. Коли ж прибули шахтарі, то виявилось на збірному пункті, що немає ні автобусу, ні туристичних палаток. Люди однак поїхали автами, а з ними й шахтар Олександер Науменко з дружиною та підростком-дочкою. Він зробив закид комсомольському організаторові за погану організацію прогульки. „У селищі, куди прибули, люди з трудющами примістились наніч, — розповідає московська „Комсомольская Правда" з 5 листопада. — Люди нервували, О. Нуменко найвідвертіше висловлював своє обурення". Наступного ранку розпочався шторм, довелось швидше повертатись, і тоді п'яний комсорг В. Ганько підбіг до шахтаря Науменка й кілька разів ударив його по обличчі. „Люди ледве стримали комсорга, такий вчинок, звичайно, не міг пройти йому безкарно". Але кореспондент названої газети повідомляє, що насправді комсомольські й партійні органи на шахті „зам'яли" ту справу, та навіть почали „збирати матеріяли - досьє" на безневинного шахтаря О. Науменка. Керівники шахти вирішили все замовчати, боячись „підриву авторитету комсорга". Кореспондент відвідав Макіївку, говорив з обуреними шахтарями і з „розбуялим комсоргом" В. Ганьком: „Відчувалось, що він уже вирішив, що до керівника звичайні міри покарання за проступок не застосовується, що все йому мине безкарно. І вина тут всіх тих, що підтримують таку його впевненість". Але газета, інформуючи про той жалюгідний випадок, на цих словах і припинила свій „протест" проти вихватки комсомольського вожака.

Молоде українське подружжя

Дня 31-го травня 1969 р. батьки Роман і Галина Боднарі виряжали дорогу донечку Олю до нового життя. До цієї події готувались півроку наперед, щоб весілля зробити за чудовим українським звичаєм і традицією, як цього бажали молода Оля і її наречений — студент п. Тарас Губка. Для цього вложила багато труду бабця Олі, п-і Катерина Оліференко, вона вишила яворівкою весільну сукню, рушники до образів, рушник під ноги і рушник для зв'язання рук молодих. Рушники весільним старостам були вишиті взорами нашої Чернігівщини. Дружок було дев'ять, і дві маленькі дружки, які стоять на фотознимці зліва до права: Орися Тимочко, Галина Андрієнко, Ірка Гайзлер, Валентина Романів, молода Оля Боднар, старша дружка Анна Лемеха, Ірка Паробик, Маруся Губка, Уляна Вадиньська, Катерина Андрієнко, сидять зліва Ляля Куц і Наталочка Тимочко. Проєкт і стилізацію весільної сукні, як і сукні дружок, зробила по-мистецьки сама молода, яка студіювала мистецтво у вищому Рочестерському Технічному Інституті. Шлюб відбувся в Українській Автокефальній Православній Церкві Св. Покрови в Рочестері, Ню Йорк. Таїнство шлюбу уділив о. мітрат Микола Чернявський, якому асистував о. протод. Микола Малюжинський з Торонта. Обоє молодих живуть тепер в Ню Йорку.

Кам'янець-Подільська електрівня затопить історичний район України?

Київ. — Запланована, як свідчила газета „Культура і Життя" ч.59/1969, „малопотужна електростанція затопить чарівний край - заповідник" на Поділлі, в районі села Бакота на Хмельниччині. Бакота в далекому минулому була містом - манастирем у скелях, зруйнованим кільказово татарськими нападами. Вперше про Бакоту згадано в українському літописі під роком 1255-м, як про столицю українського Пониззя, тепер — Поділля. За українських князів, а потім у складі Литовсько - Руської держави, місто Бакота багато разів чинило опір кримським і ін. татарам, які проривались в Україну Чорним, Кучманським і Волоським шляхами. У 1951 р. науковці відкопали в сучасному селі Бакоті, призначеному на затоплення, в урочищі „Двір", двоповерхову будову з кам'яними плитами і східцями; знайдено і рештки манастиря, де збереглося дещо навіть з ікон. Згадувана газета понад два місяці тому писала: „Будівництво Кам'янець-Подільської ГЕС передбачає затоплення цієї місцевості. І вже очевидно, що шкода, якої завдасть затоплення чарівного краю - заповідника і всіх визначних історичних пам'яток минувшини, набагато перевершить, мабуть, ту користь, що матиме край від малопотужної електростанції. Тож чи варто приносити великі природні і духовні багатства у жертву пляну нового „моря"? Широка громадськість, вчені, архітектори та інженери детально вивчали це питання і одноголосно прийшли до висновку — немає рації в такому будівництві." Дотепер совєтська преса не повідомила, чи буде збережений той історичний район - заповідник від затоплення, яке завдасть більше шкоди, ніж добра.

Заповідають конґрес етнічних груп Манітоби в 1970 р.

Вінніпеґ. Промовляючи в рамках „академічних викладів УВАН" на тему „Канадської односта й культурної мозаїки Манітоби" Ларрі Дежарден, голова Секретаріяту Федерально - Провінційних взаємин в уряді Ед Шраєра, вперше проголосив за згодою уряду дня 16-го листопада скликання „Конґресу етнічних груп Манітоби" в часі ювілейних святкувань сторіччя цієї провінції в 1970 році. Ціль цього конґресу — за словами Дежардена — буде знайти „модус вівенді" різних етнічних груп у цій провінції під основним гаслом: англо - французька офіційна двомовність і культурна „мозаїка" або багатокультурність різних етнічних груп, що будували Манітобу. Доповідач рішуче висказався проти „стоплювального казана" (мелтінґ пот) вважаючи, що один із його виявів є т. зв. „третя сила", яка мала б „стопити в одне" все що не-англомовне й не-францомовне. Однiсть Канади це однiсть різновидів!, це „двомовність і багатокультурність" на думку Дежардена. В дискусії, якою проводив у чотирьох мовах (англійській, французькій, німецькій та українській) проф. Яр. Рудницький висловилися панове Котович, Приступа, Білаш, Зельський, Кальба й Лобай, гості УВАН: суддя Ліндал, проф. Вібе, Фаст і Ремпель та пані Неґрич і Войценко: ця остання дякувала в імені УВАН і всіх присутніх за цікаву доповідь п. Дежарденові. В основі всі дискутанти піддержали ідею скликання „Конґресу етнічних груп Манітоби" в ювілейному році цієї провінції.

Дарія Ярославська видала другу частину трилогії „Повінь" — роман „Острів Ді-Пі"

Торонто. — Відома українська еміґраційна письменниця Дарія Ярославська, яка живе і працює у ЗСА, видала в торонтонському Українському Видавництві „Добра Книжка" другу частину своєї трилогії „Повінь" — роман „Острів Ді-Пі". Сюжет роману узятий із життя українських втікачів в Західній Німеччині після другої світової війни. Роман видано на 320 сторінках друку з обкладинкою неназваного мистця. Почала друкувати свої нариси й оповідання Дарія Ярославська ще в Станиславові 1931 року і перша її повість „Полин під ногами" була видана 1938 року у Львові й одержала літературну нагороду Товариства Письменників і Журналістів за 1938 рік. В 1943 р. ця повість була перевидана в Українському Видавництві у Львові. На еміґрації з 1945 року, Дарія Ярославська, крім низки нарисів, новель й етюдів, друкованих по журналах і часописах, видала ще повість „Поміж берегами" (1953) та „Її Нью Йорк" (1959), як також роман „В обіймах Мельпомени" (1954).

СЕКРЕТАР ЧЕСЬКОЇ КОМПАРТІЇ АЛОЇС ІНДРА ВІДВІДАВ Будапешт і перевів тайні наради з мадярським прем'єром Яношом Кадаром. Алоіс Індра належав разом із Василем Біляком і Драгоміром Кольдером до тієї трійці чеських сталіністів, що їх Совєти, після своєї інвазії до ЧССР, хотіли настановити, як новий керівний тріюмвірат. Тепер вони всі три займають видатні становища в новому чесько - словацькому режимі. Але Індра нібито підтримує „поміркованого" Гусака.

Листопадові Роковини

Гартфорд (О. Т.) — Старанням місцевого Відділу УККА при співучасті місцевих організацій відбулася 2-го листопада в залі Українського Народного Дому Святочна Академія, присвячена річниці Листопадового Зриву та 25-річчю з дня смерти світлої пам'яті Митрополита Андрея Шептицького. В ранішніх годинах відбулися в місцевій католицькій церкві св. Михаїла при участі молодечих організацій ПЛАСТ-у та СУМА Богослуження в намірені українського народу та були Панахиди за душі поляглих героїв тих Незабутніх днів і за спокій душі раба Божого Митрополита Андрея. Академію започатковано співом американського гимну. Хор „Діброва" (нова назва Українського Національного Хору, відспівав „Покаянія отверзі нам двері" А. Веделя під керівництвом п. О. Пришляка. Святочну промову виголосив п. В. Самофал. Промова була присвячена життю й праці Великого Митрополита. Пані Христина Осадца - Павкіс відспівала пісні „Розвійтеся з вітром" і „Місяць ясносельний" Я. Степового та „Піду втечу" С. Людкевича при акомпаніяменті п-ні Марти Чапельської. М. Якимів продеклямувала вірш „Стрільцеві" Л. Полтави; О. Зборовський „На могилу" Л. Полтави та В. Бобрівник „Листопад" Р. Купчинського.

Гурток юначок Пласту „Іскри" під керівництвом п-ні Анізії Вересюк виконав збірну - рецитацію „Князеві церкви" Л. Храпливої. Під час рецитації висвітлено знимки св. п. Митрополита Андрея та Собору св. Юра. За оригінальність постановки треба висловити признання п-ні А. Вересюк. Після рецитації п-і Х. Осадца-Павксіс відспівала пісні „Ой тумане, тумане" і „Над морем" Кос - Анатольського, а відтак учень 3-ої кл. О. Стельмах продеклямував вірш „Кріс" Л. Храпливої. Кантатою Б. Кудрика хор „Діброва" закінчив мистецьку частину Академії. Відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено Академію.

ГАРТФОРДСЬКА ХРОНІКА

Відзначення 10-річчя смерти Степана Бандери

Гартфорд. — Організації Українського Визвольного Фронту відзначили тут Святочною Академією, в дні 12-го жовтня ц. р., в Українському Народному Домі 40-річчя боротьби ОУН і 10-річчя смерти бл. п. Степана Бандери. Святкування проходили під гаслом „Здобудеш Українську Державу...". Гартфордська громада і околиця, численною участю в святкуваннях, заманіфестували свою підтримку Визвольній Боротьбі Українського Народу, яка і сьогодні в найбільш несприятливих обставинах продовжується там, в Україні. Рівнож прибула на ці урочистості чисельно наша дорога молодь.

В ранніх годинах о. шам. Стефан Баландюк, парох Української Католицької Церкви св. Архистратига Михаїла, відправив недільні Богослуження в намірені українського народу, а відтак Панахиду за бл. п. Провідника ОУН Степана Бандеру. Під час Богослужень і Панахиди співав хор під орудою інж. Олександра Пришляка. В Українській Православній Церкві св. Володимира, Богослуження в намірені українського народу відправив о. прот. Федір Коваленко.

Академію започатковано американським національним гимном, що його віділграла на фортепіяні п-на М. Швець, а п-на Оксана Химчак продеклямувала „Молитву революціонера". Святочну доповідь виголосив ред. Данило Чайківський. Прелеґент аналізуючи історію українського націоналізму, пов'язав її тісно, після трагічної смерти пол. Евгена Коновальця, з ім'ям Степана Бандери, який згинув, так як його попередник, з рук кровожадної Москви. Ворог одначе помилився і тим разом, коли вбиваючи в підступний спосіб Провідника думав, що розвалить завершену ним будівлю ОУН. Ім'я Бандери, сказав доповідач, стало відоме на всіх просторах України і було символом нескорености українського народу ще за його життя.

В мистецькій частині виступив Квартет Бандуристів Юркевича з Нюарку під орудою В. Левицького і відспівав: „Україно зоре", „Вітер віє" і „Вилітали орли". Вірш „Осінній день" — Ігоря Каличенка, присвячений Степанові Бандері, продеклямувала прекрасно п-на Ярослава Шеґда. Відомий зі своїх виступів жіночий квартет „Черемшина" з Гартфорду під мистецьким керівництвом п-ні Оксани Кузьми та при фортепіяновому супроводі п-ни Христі Кінах виконав: „Пісня про Україну", „Гей волинськими шляхами" і „Я чую пісню" слова — Дмитро Загул, музика Оксана Кузьма. На закінчення свята ще раз виступив Квартет Бандуристів зі слідуючими піснями: „Машерують добровольці", „Віє буря" і „Гей степами". Спонтанними і довготривалими оплесками присутні змусіли Гостей відспівати надпрограмово ще дві пісні. Відспіванням українського національного гимну закінчено академію.

І. К-а

Марта Гірняк-Воєвідка виставлятиме свої образи у Відні

Відень. — В ґалерії Літаса у Відні відкрито 10 листопада ц. р. виставку образів і рисунків Марти Гірняк-Воєвідки. Виставка мала такий успіх, що її продовжено до 28 ц. м. Марта Гірняк-Воєвідка, синова відомого українського лікаря в Ню Йорку, скінчила малярську школу в Клівленді й ступінь „маґістра" отримала в 1966 р. в Кент - коледжі в Огайо. В останніх трьох роках перебуває у Відні, де студіювала в тамошній Академії малярства. На згаданій виставці має 40 експонатів: олії різних величин, пастелі, рисунки тушем і олівцем та образи плястикою. На програмках сама признає, що „мої образи виявляють суб'єктивне розуміння реальности", та що вона старається давати „правдиві, але невхопні зображення, значення яких лежить в настрою, що його вони створили".

В Ню Йорку відбудеться виставка творів Софії Зарицької

Ню Йорк. — Маестро Петро Холодний мол. відкриє в неділю 30 листопада о 1-ій по полудні індивідуальну виставку відомого майстра пензля із Франції п-і Софії Зарицької, вдови по мистцеві В. Омельченкові, яка живе поблизу Парижу та займається виключно мистецькою працею. Виставку її праць, присвячених здебільшого темам материнства, дитинства, виявам людських почуттів та природи, організує 64-й Відділ Союзу Українок Америки, в кімнаті ч. 31/ІІІ, в Українському Народному Домі, при Другій евню. На виставці, що триватиме до неділі 14 грудня 1969 р., можна буде оглянути 30 творів Софії Зарицької, в тому й частину вже з приватних збірок. У Мюнхені Український Технічно - Господарський Інститут, УТГІ, видав окремою відбиткою брошуру-монографію Вол. Поповича „Софія Зарицька", з „Наукових Записок УТГІ", том XIV, з чималою кількістю фоторепродукцій з творів Софії Зарицької. Відвідувачі одержать каталог Нюйорської виставки, прикрашений репродукцією з її образу-монотипії „Голова дівчини". Двотижнева виставка буде відчинена в суботи й неділі від 1 до 7 вечора, в п'ятниці від 6 до 8 вечора.

Відзначення 25-ліття смерти Слуги Божого Андрея Шептицького в Чикаґо

Парафія Святих Володимира і Ольги в Чикаґо відзначила чвертьстоліття з дня смерти Митрополита Андрея Шептицького. 1 листопада відслужили оо. душпастирі П. Джулинський та Л. Кусий молебень за прославлення Слуги Божого, відчитавши на закінчення окрему молитву в цьому намірені. Молебень відправлено українською мовою.

Після цього понад 150 осіб зібралося послухати доповіді, яку влаштувало Братство Святого Андрея Первозванного у великій залі Школи Св. Володимира.

Доповідь на тему „Актуальність думки і чину Митрополита Андрея" прочитав абсольвент святої богословії і кандидат на священика Яків Креховецький. Доповідач представив Слугу Божого як благовісника єдности між двома українськими церквами. Обговорив цілу низку діянь Митрополита ще перед першою війною в напрямі зближення і порозуміння між католицькою і православною церквами. За передумову цього він уважав взаємопізнання та повну пошану до східніх традицій, звичаїв, обряду й богословської думки. Ближче були згадані такі ініціятиви Митрополита Андрея, як Велеградські з'їзди, поїздка до Росії, виступ в обороні православних в Польщі, а далі переписка в 1943 р. з православними владиками й інтеліґенцією.

Вся ця діяльність Митрополита актуальна й сьогодні, чим він випередив наш час і дух та постанови Другого Ватиканського Собору на кількадесять років. Недаром його називають „передекуменічним екуменістом".

Я. Креховецький вказав і на інші сторони діяльности та писань Митрополита, що нині стали актуальними, а саме — розуміння влади й авторитету як служіння, суспільно - політичні ідеали християнства, душпастирське розуміння ролі єпископа та підкреслена роля мирян у співвідповідальності та праці для церкви.

Святочні сходини закінчилися відспіванням „Боже, вислухай благання". Парафія збирається відзначити ще цей ювілей святочною академією в день ім'янин Слуги Божого, а саме 13-го грудня, в день Святого Андрея.

В. М.

Ювілейний Пластовий Бенкет в Чикаґо

Стодоляровий Бенкет з нагоди 20-ліття Пласту в Чикаґо був удалою імпрезою під кожним оглядом. Матеріяльно прибуло до станичної каси коло 14,000 долярів.

Бенкет відбувся дня 4-го жовтня в залі школи св. о. Миколая. Бенкет відкрив та привітав численних гостей станичний пл. сен. Дмитро Пілецький та передав провід ст. пл. Романові Завадовичеві — кошовому та довголітньому юнацькому виховникові. Він попросив всечесних отців провести молитву, яку відмовили на сцені пластуни. Привітав він також почесний стіл та представив почесних гостей.

Слово про Пласт в Чикаґо виголосив станичний пл. сен. Дмитро Пілецький. В ньому він вичислив ті труднощі, які приходилось переборювати на протязі пройденого часу. Він відмітив жертвенних працівників у виховному секторі, що працювали при розбудові пластової господарки чи у громадському житті. Закінчив своє слово тим, що з тими самими обов'язками пластуна вступає Пласт в друге двадцятьріччя: бути вірним Богові й Україні, і це нове двадцятьліття нас збереже та допоможе нашій молоді послужити ще вільній батьківщині — Україні.

Святочну промову виголосив гість — визначний пластовий діяч д-р Юрій Старосольський, що займає тепер пост голови в Головній Пластовій Раді. В промові він пройшов коротко історію Пласту та потім немов звітував громаді в Чикаґо про пластову готовість у цілому світі. Батьки, організації та товариства повинні знати про силу Пласту, бо вони висилають до нього дітей, підтримують Пласт фінансово. Промову цю присутні довго оплескували. Від КПС в ЗСА промовляв Павло Дорожинський — перший заступник голови КПС. Колишній голова Пласт-Прияту дир. Омелян Плешкевич промовляв від батьків та громади. Всеч. о. сов. Павло Джулинський вітав Пласт від парафії св. Володимира і Ольги, Всеч. о. прелат Петро Леськів від Преосвященного Кир Ярослава та парафії св. о. Миколая. Від СУМА ім. Павлушкова привіт склав голова д-р Надзікевич. Тепле привітання склав інж. Стефан Куропась від УНСоюзу та ювілятки „Свободи". зазначивши, що пластуни охопили майже цілий УНС, бо є вони в Головнім Уряді і по відділах.

В мистецькій частині виступили юначки: Люба Марушка, Ірена Комаринська, Рута Панчук, Ліда Скубик, Ася Шевчук та Іра Когут, які співали при акомпаніяменті гітари. Публіка нагородила їх гучними оплесками. Гість з Ню Йорку, співак Метрополітальної Опери Андрій Добрянський відспівав 4 пісні, захопивши публіку своїм голосом та мистецьким переданням пісні. Акомпаніював йому проф. Ігор Білогруд. На закінчення мистецької частини старше пластунство; Марта Гарасовська, Тамара Кузик, Ліда Головата, Данило Григорчук та Роман Бойкевич відрецитували вірш, написаний на цю імпрезу поетом Теодором Курпітою. Бенкет закінчено молитвою.

У. Ст.

Вийшла окремою відбиткою хронологічна таблиця „Освіта, наука, техніка"

Париж. — З друкарні „Лоґос" у Мюнхені вийшла окремою брошурою синтетична праця Богдана Кравцева під наг. „Освіта, наука, техніка" — хронологічна таблиця, що є відбиткою з „Енциклопедії Українознавства" НТШ, сторінки 1881 - 1891. У ній поміщено короткі дані в хронологічному порядку про розвиток освіти, науки й техніки в Україні з часів Київської Держави, зокрема під 988 роком зазначено: „Заснування першої школи в Києві". Наступні розділи таблиці: „Доба Галицько - Волинської і Литовсько-Руської держави", „Доба польсько-козацька", „Доба козацької гетьманської держави", „Українські землі під владою Росії й Австрії", „Доба національного відродження", „Відновлення Української Державности", „Період українізації в УССР", „Період посиленої централізації і русифікації в УССР", „В УССР і на еміґрації". Остання позиція в заключному розділі позначена 1968 роком, і в ній названі видання праць Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація" українською мовою в Мюнхені і англійською в Лондоні та Івана Коляски „Освіта в Радянській Україні" — англійською мовою в Торонті. Відмічено також створення першої катедри українознавства при Гарвардському університеті та „зумисне спалення церкви св. Юрія, разом з бібліотечним фондом Видубецького манастиря". Хронологічна таблиця є важливим посібником для швидкої орієнтації в головніших подіях в галузі освіти, науки й техніки в Україні від X сторіччя до нашого часу.

ПІВДЕННО - В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ НГУЄН ВАН ТІЄ ВИСЛОВИВСЯ проти користування терміном „в'єтнамізація" В'єтнамської війни, бо такий термін, мовляв, міг би вказувати на те, що дотепер тільки американці вели ту війну, а не в'єтнамці. Нгуєн Ван Тіє вказує на куди вище число південно - в'єтнамських жертв, аніж жертви американців.

ВІСТІ З ТОРОНТА

Равт Преси СУЖ. Равт преси Спілки Українських Журналістів Канади заплянований на 7-го лютого 1970 р. Слід сподіватися, що на равті збереться велике число любителів друкованого слова, які схочуть гарно забавитись при добрій оркестрі у великому і модерному Українському Домі при вул. Кристі. Віримо, що українські фірми й меценати признають гарні нагороди для кандидаток на краль. Довідуємося, що наші газети і журнали вже розпочали „пошуки" за найкращими кандидатками.

Учительська Нарада. 9-го листопада відбулася в приміщеннях Українського Дому при вул. Кристі нарада учителів українських шкіл, що працюють у системі СУМ. Нараду відкрив голова Шкільної Референтури при Виховній Раді СУМ дир. Микола Бартків з Ошави, а нею керував дир. В. Волицький. Секретарював учитель Я. Козловський. Доповідачами на нараді були: д-р Б. Стебельський, О. Матла, мгр. М. Лукавецький, проф. Д. Козій, пані М. Малащук. Темам про ролю, завдання, систему навчання та програми прислуховувалось 30 викладачів з Ст. Кетеринс, Гамільтону, Ошави, Етобіко, Торонто. По доповідях відбулася дискусія над проблемами, як найкраще поставити наше рідне шкільництво.

Гідне відзначення Листопада. Спільними силами всіх комбатантських організацій: Стрілецької Громади, Братства Січових Стрільців, Станиці Союзу кол. вояків, Б-ва Карпатських Січовиків, Т-ва кол. вояків УПА, Об'єднання кол. вояків УПА, Б-ва кол. вояків I Дивізії УНА і Українського Відділу Королівського Канадійського Легіону, влаштовано в Торонті роковини 1-го листопада. Велика участь молоді і спільне підготовлення великих роковин причинилися до того, що велика заля УНО була вщерть заповнена. У мистецькій частині виступали: дівочий хор „Веснівка", жіночий квартет філії УНО, дівочий ансамбль ОДУМ „Молода Україна", мішаний хор філії УНО „Боян", рецитації „Листопад" і „Ти колись боролась" виконали: Х. Ухач, М. Зіняк, Марія Максимів, Ігор Томків. Програму розпочато апелем ост. М. Девосира і віршем „У роковини 1-го листопада", який виголосив Т. Дусанівський. Святкову доповідь виголосив адвокат Ігор Бардин. Зразкове поєднання старших і молоді в пошані для минулого і з умінням виконана програма залишили миле і незатерте враження.

Відбувся V Конґрес Українців Католиків. 7, 8, і 9 листопада відбувся тут, частинно в залі церкви св. Йосафата, а частинно в готелі Сівей Тавер. V Конґрес Українців Католиків Торонтонської Єпархії. В рамцях Конґраму розпочато апелем сотпровели перевибір своїх управ БУК і ЛУКЖ. Дві інші складові організації, як: УКЮ і Б-во св. Миколая, свої з'їзди відбули скоріше, і їхні делеґати брали участь як гості з правом голосу у загальних сесіях, яких відбулося дві. Президентом Централі Українців Католиків обрано інж. О. Клюфаса. Головою Єпархіяльної Управи БУК — п. С. Коченаша, а головою Єпархіяльної Управи ЛУКЖ — п. А. Чайко. Понад двісті делеґатів складових організацій: БУК, ЛУКЖ, УКЮ і Б-во св. Миколая обговорювали справи і проблеми, які дотикають нашого церковного й національного життя. Конґрес проходив під гаслом „Київсько-Галицький Патріярхат для Української Церкви". Під час нарад і бенкету промовляв Преосвященний Владика Кир Ізидор, який підкреслював велику вагу і значення праці світського апостоляту-мирян для нашої церкви і народу. Щирі оплески збирав Преосвященний Владика за свою доповідь на бенкеті. 8-го листопада у вечірніх годинах в залі готелю Сівей Тавери, змістом якої був „Синод Українського Католицького Єпископату". Нарадами Конґресу і бенкетом проводив д-р М. Кушпета. В рамцях з'їзду ЛУКЖ відбулися також відвідини української вистави „Спадщина" в замку Каса Лома та відзначення і подяка довголітній активній громадській діячці і редакторці жіночої сторінки ЛУКЖ в „Нашій Меті" пані І. Петрів. БУК на своїх нарадах у обговореннях присвячував багато уваги організаційним і виховним проблемам.

Успіхи нашої молоді. Від 3-7 листопада відбувся в Торонті 25-ий „Торонто Мюзікел Фестіваль", в якому блискуче вив'язалися із своїх завдань учні студії пані Оксани Бризгун-Соколик, діставши найвищі марки й нагороди. До щасливців належали: в групі піяно сольо від 7 років і нижче здобув 3-тю нагороду Андрій Хабурський, піяно сольо 8 років і нижче 2-гу нагороду здобув Юрій З. Хабурський і 3-тю Софія Щука. У піяно сольо 9 років і нижче 1-у нагороду здобув Ігор Соколик. У групах піяно дует 10 років і нижче 3-ті нагороди здобули Людмила Шанта і Ігор Соколик. Піяно дует 12 років і нижче 1-у нагороду здобули Людмила Шанта і Всеволод К. Соколик. Піяно дует необмежений вік 1-у нагороду здобули Андріяна Ґеник-Березовська і Мирослав Б. Ковальський. Радіємо успіхами нашої молоді, ґратулюємо родичам і керівникові студії пані Оксані Бризгун-Соколик.

Зустріч з автором „Волині". Комітет, який занимався призбируванням фінансів для видання твору письменника Уласа Самчука — трилогії „Волинь", влаштував з нагоди виходу в світ трилогії, 26 жовтня зустріч з письменником в авдиторії катедральної громади св. Володимира при вул. Бетгурст. Зустріч відкрив голова комітету — інж. І. Янішевський, з промовою „Роздуми над трилогією" виступив поет В. Скорупський. Автор трилогії „Волинь" письменник У. Самчук, запрошений до слова, поділився з присутніми своїми творчими плянами та прочитав уривок із недрукованої ще третьої частини „Ост" — „Втеча від себе", мотом якої є глибока аналіза нашої державницької проблематики. У. Самчук може творити великі мистецькі вартості для нації, коли б можна створити для цього відповідні умовини життя. Хочеться вірити, що з нашими матеріяльними надбаннями ми котрогось дня мусимо приступити і до творення наших духових вартостей.

Товариський Клюб. Від жовтня 1968 р. існує тут Український Товариський Клюб, який досі нараховує вже 170 молодих людей. Мета клюбу збирати самотніх молодих людей українського роду для взаємного знайомства, влаштовувати товариські забави, вечірки та прогулянки. Члени клюбу беруть участь у різнородних родах спорту. З нагоди першої річниці зорганізування клюбу відбулася 17 жовтня в залі Церкви Пресвятої Евхаристії на Східному Торонті, вул. Бродвю забава з гарною і різнородною програмою. Клюб цей зорганізував і очолює п. Евген Шкляр.

В. Дідюк

ЗВЕРНЕННЯ

Вдержання й розвиток українства в діяспорі зумовляє необхідність плекати й розвивати надбання української культури, з чим в'яжеться потреба мати масового споживача культурних творів.

Щоб це забезпечити, мусимо подбати про те, щоб пов'язати життя нашого молодого покоління з українським суспільним і культурним життям.

Культурного і національно-свідомого громадянина можна виховати, коли це виховання буде починатися від найраніших років його життя. Важливим засобом до цього є дитяча й молодеча книжка і тому Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців вповні визнає корисною та потрібною акцію Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Леоніда Глібова (ОПДЛ), яку у формі Четвертого Двомісячника Української Дитячої й Молодечої Книжки проводиться цього року на теренах ЗСА й Канади в листопаді і грудні.

Секретаріят СКВУ закликає українські центральні крайові організації та весь український загал, зокрема українську пресу, якнайширше включитися в цю акцію та дати ОПДЛ повну матеріяльну і моральну підтримку.

За Президію
Секретаріяту СКВУ
о. д-р В. Кушнір
Президент
М. Плав'юк
Генеральний Секретар

Перед фортепіяновим речиталем Ірці Пелех

Тогочасний високий життєвий стандарт і добробут в Америці не завжди сприяє відповідному ростові культурного й духового життя. Найбільш замітне це в процесі вирощування молодого покоління, яке замість активности, ідейности, живого заінтересування корисними речами, виявляє щораз більші інертність та знудженість життям. Такі явища помітні і серед нашої молоді. Цим болїють не тільки батьки, але й виховники молодечих організацій.

Найбільш незавидною, а то й часто безвиглядною буває праця учителів т. зв. надпрограмових, чи додаткових предметів, до яких зачисляється музика, та вивчення рідної мови та загальних відомостей про свою батьківщину. Мимо доброї волі батьків, та відданої праці учителів, такі предмети навчання набирають характеру чогось насилу накиненого, а то й осоружного.

Одначе трапляються випадки, що на десятки, а то й сотки молодих лінивих рук, найдуться інші, охочі, активні, а то й до особливої дії запальні руки. Крім точного сповнювання всіх шкільних обов'язків, така добра дитина потрафить без жодних штучних заманювань зі сторони батьків, чи учителів, охоче вивчати рідну мову, радо працювати в виховних організаціях, а понад те з правдивим заінтересуванням плекати мистецтво, вивчаючи дуже серйозно в даним випадку музику.

Таке явище, хоч рідкісне, не зродилось само по собі. Тут початком всього доброго було розумне й незвичайно дбайливе виховання батьків, особливо доброї, незаступимої мами та сприятлива атмосфера дома, де наука, точність, обов'язковість, а понад все глибока релігійність були завжди на першому місці, а пересадні вигоди, зайві забави, телевізор та вишукані строї, — на останньому.

На десятки учнів мені вдалося тут в Америці, в нашім Українськім Музичнім Інституті, дійти до кінцевих іспитів тільки з чотирьома учнями, яких імена дозволю собі при цій нагоді відмітити. Це: Оксана Нагнибіда, Марта Цибик, Людмила Яковенко та Ляриса Янів, з яких три перші зважились на прилюдний іспит-речиталь і бездоганно його видержали.

В останніх роках довелось мені знову з приємністю працювати з молоденькою Ірцею Пелех, яка 7-го грудня ц. р. переконається, наскільки її 13 років життя та 6 років навчання музики вистачили, щоб виконати програму самостійного фортепіянового речиталю, яку можна б включити до дипломового іспиту.

Цей речиталь, крім спроби зусиль, дасть Ірці нагоду зустрітись зі самозрозумілими критичними завагами, які повинні їй помогти в дальшій праці. Об'єктивна критика є загально признаною в культурному світі. Залишаючи оцінку гри слухачам, я хочу в цих рядках дати від себе Ірці щире признання за її важку, невсипущу працю та правдиву любов до музики.

Прибуток, на її прохання, призначений на українську бібліотеку при школі св. Івана Хрестителя в Нюарку, якій вона звдячує свої перші роки дбайливого навчання. Хоч сьогодні найбільшою популярністю втішаються забави, пікніки й бенкети, все ж таки є в нас група людей, заінтересування яких не обмежується до таких лиш імпрез, і для них саме старалися одні неструджені, дитячі руки приготовити своєрідний „духовий бенкет".

Галя Клим

Д-Р ВОЛ. ПУШКАР ДОПОВІДАТИМЕ У КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Огайо. У неділю, 30-го листопада 1969 р. відбудеться тут в авдиторії Шеф Джуніор Гайскул при 5983 Вест 54-ій вул. у Пармі, в приміщенні „Рідної Школи", Всенародне Віче Мирян в обороні Української Католицької Церкви, що почнеться о годині 4-ій пополудні. Промовцем на цьому вічу буде д-р Володимир Пушкар із Філядельфії, голова Світового Товариства за Патріярхальний Устрій УКЦ, який доповідатиме на тему: „Патріярхат і проблеми Української Католицької Церкви в Америці".

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 19

Т. Кульчицький, Денвер	$44.00	С. Дутковська, Рочестер	2.00
Збірка на поминках бл. п. К. Матвісика, Ню Гейвен	25.00	А. Іваночко, Айслінґтон	2.00
Я. і О. Шумило, Ню Гейвен	15.00	А. Задойко, Торонто	2.00
Д. Смерека, Порт Віо	13.00	М. Кривопуск, Філядельфія	2.00
Т. Дяченко, Чикаґо	10.00	С. Лісович, Карпентерсвілл	2.00
Ф. Липецький, Дітройт	10.00	Н. Мерена, Джаксон Сіті	2.00
І. Пасічник, Ренсей	10.00	М. Москва Лонґ Айленд С.	2.00
Р. Боднар, Рочестер	5.00	Н. Н., Ню Йорк	2.00
Об'єднання Укр. Лісників і Деревників, Ню Йорк	5.00	Л. Поліщка, Дулют	2.00
О. Пащак, Амстердам	5.00	В. Сігурович, Чикаґо	2.00
Р. Рак, Вассайк	5.00	Н. Стефанська, Міннеаполіс	2.00
Ф. М. Максимонько, Альґонквін	4.00	С. Оробець, Скантори	1.80
О. Целевич, Асторія	4.00	І. П. Желем, Чарлерой	1.60
Пастор О. Р. Гарбузюк, Елмгурст	3.00	М. Бачинський, Кінґстон	1.00
Д-р Н. Т. Демус Монеса	3.00	Т. Бушватюк, Асторія	1.00
Є. Євтушенко, Гартфорд	3.00	О. Ганяк, Ірвінґтон	1.00
В. Іванусa, Ню Йорк	3.00	М. Гнатик, Кенимор	1.00
Е. Катеринюк, Луісвілл	3.00	І. і М. Ґумовські, Асторія	1.00
Ф. О. Кульчицький, Чикаґо	3.00	І. Дзядик, Ютика	1.00
М. Мельник, Амстердам	3.00	І. Дорота, Ґарфілд	1.00
М. Поленицький, Ірвінґтон	3.00	М. Дорош, Рочестер	1.00
І. Руденський, Парма	3.00	І. Дух, Ню Йорк	1.00
А. Півторацький, Сомерсет	2.50	Б. Левченко, Мілвокі	1.00
		М. О. Малюк, Пітсбурґ	1.00
		В. Марків, Квінс	1.00
		Т. Матвійчук, Рослиндейл	1.00
		В. Мацук, Балтимор	1.00
		П. Хімяк, Чикаґо	1.00

Проф. Ковтонюк кандидує на президента стейтового коледжу

Український професор Філімон Давидович Ковтонюк з Вірджінського університету є одним із кандидатів на президента стейтового коледжу, що нараховує понад 5 тисяч студентів. Кандидатуру українського науковця висунули і підтримують ряд американських наукових, студентських і громадських організацій. Хоча конкурс є дуже важкий, бо виставлено понад десяток кандидатів з відомими у науковому світі іменами, а д-р Ф. Ковтонюк є єдиним чужинцем, його шанси на вибір дуже добрі.

Проф. д-р Ф. Д. Ковтунюк

За свою наукову працю з ґерманістики й ін. ділянок проф. д-р Ковтонюк здобув ряд почесних нагород і користується великим авторитетом в американських наукових колах. З українських установ він є членом НТШ, раніше студіював в Українському Вільному Університеті, як також в УТГІ. У 1968 році відвідав 16 країн та виступав з лекціями перед студентами і професорами ряду европейських університетів. На доповіді д-ра Ковтонюка в Бухарестському університеті (Румунія), під час окупації Чехо-Словаччини, прийшли понад 1500 студентів, тоді як тиждень перед тим на доповідь совєтського письменника Леонова до тієї самої авдиторії прибуло лише 60 студентів. Під час посвячення храму св. Софії в Римі проф. Ковтонюк, будучи сам православним, перебував серед паломників і мав зустріч з Їх Блаженством Кардиналом Сліпим.

Проф. д-р Філімон Д. Ковтонюк був і є активним серед української громади, публікує статті в американській пресі. Між іншим він опублікував у газеті „Проґрес-Індекс" у Пітербурґу, Ва, в числі з 1 листопада, відкритого листа до читачів на тему „Чому я не підтримую мораторіюму". Автор наголошує на тому, що університети є для науки, а не для демонстрацій, згадує про комуністичні нищення в Україні, в Чехо-Словаччині, про „мур ганьби" в Берліні та подає інші приклади з життя під комуністичними диктатурами. В кінці д-р Ф. Ковтонюк підкреслює, що він за мир, але не за всяку ціну, і закликає колеґ-професорів та студентів підтримувати й далі політику президента Р. Ніксона в справі В'єтнаму. Газета „Гопвелл Нюз" із 18 листопада опублікувала ілюстрований фотознимкою репортаж про зорганізовану д-ром Ф. Ковтонюком та іншими науковцями успішну демонстрацію проти „мораторіюму", в якій взяли участь професори, студенти Вірджінського Університету і члени ветеранських організацій.

Андрій Добрянський виступить у Тавн Гол у Ню Йорку

Ню Йорк. — Молодий видатний оперовий соліст бас-баритон Андрій Добрянський виступить з концертом у репрезентативній залі Тавн Гол, де він уже з успіхом виступав минулого року. Акомпаніюватиме йому піяніст Роман Стецура. Концерт відбудеться 30 листопада о 5:30 вечора. В цьому сезоні Андрій Добрянський, колишній провідний член хору „Думка", мав виступати на сцені Метрополітальної Опери, але там ще триває страйк. Андрій Добрянський співав дві перші ролі в опері „Анна Ярославна", на відзначення 75-ліття УНСоюзу. Минулого року А. Добрянський співав у „Борисі Годунові" в постановці Філярмонії в Маямі, де його вітала українська місцева громада, співав Дон Балізія в „Севільському Цирульнику" в Оґаста, Каліфорнія, а в грудні ц. р. виконуватиме ту ж ролю в Бруклинській Академії Музики: Дон Базілія співак уже виконував 160 разів. У вересні А. Добрянський виступав у „Ріґолетто", а в листопаді в „Наббуко" у ФілядельфійськійЛіричній Опері, де він дебютував у 1964 році. Цього літа на Фестивалі в Нюпорті було вперше виставлено американську „Попелюшку", і в ній український оперовий соліст виступав у головній чоловічій ролі барона Пікторді; ця опера буде показана у Філядельфії 4 грудня ц.р. За ці та інші виступи Андрій Добрянський мав багато найкращих відгуків-рецензій. Виступаючи в американських оперових компаніях, він не занедбує української публіки: співав на Оселі УНСоюзу „Союзівці", на X Конґресі УККА, на бенкеті з нагоди 20-ліття Пластового Осередку в Чикаґо, на фестивалі української пісні і танку в Рочестері, Н. Й., на фестивалі у Вінніпеґу в Канаді і т. д. На концерті в Тавн Голл А. Добрянський у першій частині співатиме з Ваґнера, Генделя, Бізе та Моцарта, а в другій, українській — Стеценка, Барвінського, Лисенка та Данькевича. Квитки від 4 до 2 дол., для студентів 1 дол. Немає сумніву, що українська публіка вітатиме свого улюбленого співака в Тавн Голл 30 листопада. (ІС).

Андрій Добрянський в ролі Фіґаро

СИЛЬНІ ВІДДІЛИ ЯПОНСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ ВИКИНУЛИ з двох університетів комуністичних і попленталицьких студентів, які окупували були тамошні адміністраційні будинки — в одному університеті ще минулого лютого, в другому — минулого червня. В обох випадках войовничі ліві екстремістичні студенти воювали проти поліції газоліновими бомбами, камінням і палками. Переведено багато арештувань.

В ПОРУГАЛЬСЬКІЙ ҐВІНЕЇ ПОРАНИЛИ і схопили в полон кубинського сотника Педро Родріґеза Перальту: в його особі португальський уряд дістав вперше наявний доказ, що комуністична Куба активно підтримує партизанів на Ґвінеї проти Португалії.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
П'ЯТНИЦЯ, 28-го ЛИСТОПАДА 1969 р.

КЛЮБОВИЙ ВЕЧІР

1. ІВАН КЕРНИЦЬКИЙ-ІКЕР — гуморески;
2. Т. ТЕРЕН — „Ой, на горі малювали осінні малярі" — прозірки з осінньої природи.

Початок год. 8-ма веч.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

КОМІСІЇ ДЛЯ ДОСЛІДІВ НАД ПОРЕВОЛЮЦІЙНОЮ УКРАЇНОЮ І РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ.

Доповідь ред. ІВАНА СВІТА „Японська преса про Україну під час 2-ої світової війни".

Доповідь буде ілюстрована.

Засідання відбудеться в суботу, 29-го листопада 1969 р. о 3-ій год. дня в приміщенні Академії, 206 Вест 100 вул. Ню Йорк, Н. Й.

КРУЖОК МАТЕРЕЙ
при ШКОЛІ СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.
— влаштовує —

6-го грудня 1969 р. о год. 5-ій по пол.
в ШКІЛЬНІЙ АВДИТОРІЇ

МИКОЛАЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

Сценка „ПОМІЧ СВ. МИКОЛАЯ"

Канцелярія буде відкрита від год. 2-ої по пол. того самого дня в тій же залі.

КРУЖОК МАТЕРЕЙ

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПАССЕЙК-КЛІФТОН, Н. Дж.
подає до відома, що його

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 7-го грудня 1969 року
о год. 6-ій веч. в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ
при 240 Гове Евеню в Пассейку, Н. Дж.

Просимо все наше Членство — Платників Національного Фонду, точно явитися на вище згадані збори.

ЕКЗЕКУТИВА

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ — ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ
має шану запросити Вас на

РЕТРОСПЕКТИВНУ ВИСТАВУ ПРАЦЬ

МИСТЦЯ

ВАСИЛЯ ПАНЧАКА

в приміщенні УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
149 2-га Авеню в Ню Йорку

ВИСТАВА ВІДКРИТА

від 16-го до 30-го листопада 1969 р.

в п'ятниці від год. 5-ої до 8-ої вечора, в суботи від год. 12-ої пол. до 8-ої вечора, та в неділі від 11-ої перед пол. до 8-ої вечора.

ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

ються до двох сотень членів.

Крім цих „дотиків", ряд організаторів УНСоюзу наближаються або вже осягнули пів сотні членів. До них належать головний контролер Володимир Гірняк з Віндзору, Михайло Семків з Чикаґа, Мих. Турко з Форд Сіті, Володимир Квас зі Союзівки, гол. радний Тарас Шпикула з Чикаґа, проф. Роман Чучкевич з Клівленду, Евстахій Гомотюк з Гартфорду, Петро Федик з Дітройту, гол. контр. Ів. Геврик з Вінніпегу, Мих. Оброк з Елизабету, В. Оріхівський з Ню Бронсвику й постійні організатори — п-і Софія Куця з Торонта, Єфім Овельченко з Грімсбі в Канаді, Микола Ткачук в Чикаґо і Петро Дяків зі Ст. Кетринс. Всі вони вже стали членами Клюбу Почесних Союзовців, а крім них ще інші, разом 28 осіб придбали 25 або більше членів й стали членами того Клюбу. До них напевно прилучаться десятки других, заки закінчиться цей працьовитий рік союзових дій. А кількість тих, які досягли вже число десяти нових членів й цим придбали собі звання „будівничих УНСоюзу" в цім ювілейнім році, виносить уже 92 й напевно ще бодай на половину збільшиться. Окреме признання належиться жінкам-організаторкам членів, а зокрема Стефанії Бушкованій з Нюарку, Любі Басько з Дітройту і згаданій уже Софії Куцій.

Вгорі була мова про 1969 рік, тобто про десять місяців та три тижні. В самому місяці листопаді, крім обласних організаторів, особливо заслужилися в акції розбудови УНСоюзу такі союзові діячі: д-р Іван Скальчук з Філядельфії, Евстахій Гомотюк з Гартфорду та дир. Роман Крупка в Ню Йорку, які придбали по десять чи більше членів. Добігають до десятка членів В. Владика з Клівленду, п-і Марія Душник, заст. гол. предсідника з Ню Йорку, інж. С. Шевченко з Честеру, К. Чорномаз з Торонта, І. Мелинишин та проф. І. Михайльцевич з Чикаґа, Д. Дидик і мґр. О. Стецура з Джерзі Сіті, С. Мазур з Фреквил, Па. й інші.

Крім великого числа цих передових організаторів найбільш відрадним явищем цьогорічної кампанії є це, що широкі громадські круги, хоч поволі, та все ж у збільшеній мірі, усвідомлюють собі вагу життьового забезпечення та значення фахової поради щодо роду та суми забезпечення, потрібного одиницям і цілим родинам, й численніше, як в минулих роках, звертаються з своїми потребами до Українського Народного Союзу.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ЮВІЛЕЙНУ ВИСТАВУ „НАТАЛКИ ПОЛТАВКИ"

Клівленд, Ог. — До цього міста прибула на постійне поселення відома акторка українських театрів п-і Олена Бойцаль-Карпяк. Вона взялась за підготову ювілейної вистави п'єси Івана Котляревського, музика Миколи Лисенка, оперети „Наталка Полтавка", в якій буде виконувати ролю Терпелихи. За музичну сторінку вистави відповідає дириґент хору „Дніпро", члени якого теж беруть участь у виставі, проф. Євген Орест Садовський. Вистава з нагоди 200-ліття народження Івана Котляревського запланована на початок 1970 р. Маестро Є. О. Садовський з хором „Дніпро" виступить у суботу 30-го січня, о 1-ій г. по полудні на кольоровому телебаченні у Клівленді з українським концертом.

Замість квітів на могилу
о. Проф. ТЕОФІЛА ГОРНИКЕВИЧА
Катехита Академ. Гімназії у Львові, нашого доброго знайомого та дослідника й редактора цінних матеріялів до української історії давніх часів
складають 55,00 долярів
на дальшу науково-дослідницьку роботу Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського у Філядельфії
його члени й прихильники: Мирослав Завицький і Адольф Карпюк — по 25 дол., Михайло Терпшаковець — 5 дол.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що в неділю, 23-го листопада 1969 р. на 80-му році життя, відійшов у Вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни,

БЛ. П.

ІНЖ. ІВАН РУБЕЛЬ

будівельний підприємець у Станиславові, Новому Санчі і Філядельфії.
Учасник Визвольних Змагань.

ПАНАХИДА відбудеться 25-го листопада, у вівторок, 1969 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні В. Коцюбинського, 305 East Girard Avenue, Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН — в середу, 26-го листопада 1969 р., о год. 9-ій рано з церкви св. о. Миколая при 24-ій вул. і Поплар, Філядельфія, Па., на Український Цвинтар у Факс Чейс, Філядельфія.

В глибокому смутку:

ЯРОСЛАВ і СЛАВА — син і синова
і Родина

Замість квітів, померлий просимо складати на Фонд Катедри св. Софії у Римі.

ГОЛОВНА УПРАВА
ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
ділиться сумною вісткою з Українським Громадянством, що дня 22-го листопада 1969 року відійшов у Вічність на 74-му році життя

ДМИТРО ФЕНКАНИН

член нашої Організації і б. довголітній її голова.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 26-го листопада 1969 р. з Bizub Funeral Home при 3-ій вул. в Пассейку, Н. Дж. о год. 8:15 рано до української православної церкви Пресв. Діви Марії, а опісля на East Ridge Lawn Cemetery.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ЄВТИХІЙ ТАРАНЕНКО

помер 15-го листопада 1969 р. на 72-му році життя.

Народився 1898 р. в Україні на Полтавщині, прибув до ЗСА 1956 р., повдовів у квітні 1969 р. За спокій душі Покійного відбулися Панахиди 16 і 17 листопада, а у вівторок, 18 листопада, після Заупокійної Служби Божої в Українській Православній Церкві св. ап. Андрія в місті Вашингтоні Чин похорону, які відправив митр. прот. о. Юрій Гулей у асисті з дириґентом п. Юрієм Філіповим. Тлінні Останки Покійного перевезено і поховано на Українському Православному Цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

З Рідними, Приятелями та Знайомими ділимось тяжкою вісткою з України, що 26-го жовтня 1969 р. помер
наш Дорогий, Добрий БАТЬКО, ДІД і ПРАДІД

БЛ. П.

ЙОСИП КУДЕЛЯ

проживши 78 років.

ПАНАХИДА ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ
буде відправлена
в суботу, 6-го грудня 1969 р. о год. 5-ій веч.
в Православній Катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА
160 Захід 82-га вул. в Ню Йорку, Н. Й.

В горю лішились:

син — ЛЕВ з дружиною РАЇСОЮ
внук — РОМАН з дружиною ЛЮДМИЛОЮ
Сини, Доньки, Внуки, Правнук і вся Родина в Україні

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього БАТЬКА

бл. п.

ВАСИЛЯ КУЛЬЧИЦЬКОГО

буде відправлена

у п'ятницю, 28-го листопада 1969 р.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в КАПЛИЦІ СВ. ТРОЇЦІ
на ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Донька ОЛЬГА з чоловіком
д-ром БОГДАНОМ ФАРАОНІВ

РОДИНА в Україні

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що в неділю, 23-го листопада 1969 року несподівано відійшов у Вічність
наш Найдорожчий СИН і БРАТ

БЛ. П.

МИХАЙЛО КУЗИК

учень III року Гайскулу св. Василія Великого у Стемфорді, Конн.,
проживши 16 років юного життя.

ПАНАХИДИ в понеділок 24-го листопада та у вівторок, 25-го листопада 1969 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в середу, 26-го листопада 1969 р. о год. 9-ій ранку з української католицької церкви св. Юрія в Ню Йорку.

Горем прибиті:

ВОЛОДИМИР і СОФІЯ — родичі
ЕВА — сестра
БОГДАН — брат

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. проф. **ВОЛОДИМИРА ВИННИЦЬКОГО**
складають 70.00 долярів
на Собор св. Софії в Римі

Оксана Артимишин, Олександра Чубата, Дарія Черник, Теофіля і Богдан Артимишини, Христина і Олександер Райтарівські, Оксана і Евген Фаріони, Олександра і Іван Пітроми.

Вельмишановній Дружині і Родині Покійного висловлюємо наше сердечне співчуття.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. пл. сен. **КЕКИЛІЇ ПАЛІІВ**
складаємо

на Пластовий Вишкільний Фонд ім. Дрота	25.00 дол.
на Енциклопедію Українознавства НТШ	25.00 дол.

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА
Торонто, Канада

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. **КЕКИЛІЇ ПАЛІІВ**
складаємо по 10.00 долярів
на Пластовий Вишкільний Фонд ім. Дрота та на фонд Енциклопедії Українознавства НТШ.
Омелян, Олександра, Марійка і Юрко ТАРНАВСЬКІ
Торонто, Канада

Замість квітів на свіжу могилу
нашого Дорогого й Незабутнього Вуйка
сл. п. д-ра медицини
Володимира Білозора
складаємо 50.00 долярів
на Дар Українському Воєнному Інвалідові.
Д-р Іларій і Анна ДОМБЧЕВСЬКІ
Архітект Володимир і Діді БУТЕНКИ
Янгставн, Огайо
Сиракюзи, Н. Й.

У глибокому жалю ділимося з Кревними, Приятелями та Українською Громадою сумною вісткою, що в Ошаві, у вівторок, 18-го листопада 1969 року, по короткій і важкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у Вічність на 73-му році життя
наш Дорогий СТРИЙКО

БЛ. П.

о. СТЕФАН ФІГОЛЬ

Довголітній катехит народніх шкіл в Західній Україні та душпастир української католицької церкви св. Юрія в Ошаві.

ЄРЕЙСЬКИЙ ПОХОРОН відбувся в середу, 19-го листопада 1969 року при співучасти численного духовенства і вірних. Заупокійну Службу Божу відправив преосв. Кир Ісидор в асисті духовенства, в четвер, 20-го листопада 1969 року. В тому ж дні похоронено Покійного тимчасово в мавзолеї міського цвинтаря. Тіло буде перенесене на новий український католицький цвинтар в Ошаві.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

СТЕПАН, МАРІЯ, РОМАНА і МАРТА ФІГОЛІ, США
ДМИТРО, ЄВСТАХІЯ, БОГДАН і ЛЮДОСЛАВА ШТОГРИНИ, США
та РОДИНА в Україні

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк — „Блу Стар", футбольні змагання з циклю гор за Чашу ЗСА відбудуться в неділю, 30-го листопада 1969 року, о год. 2-ій по полудні на грищі Шіцен Парку в Норт Берґен, Н. Дж.

„Чорноморська Січ" А. — Ґаледон СК, мистецькі змагання Шейфер Ліги стейту Ню Джерзі відбудуться в неділю, 30-го листопада 1969, о год. 2-ій по полудні на грищі в Оренж Парку в Оренж, Н. Дж.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" А ПЕРЕМОГЛА ИСПАНА СК 6:1

В мистецьких змаганнях Шейфер Ліги стейту Ню Джерзі футболісти „Чорноморської Січі" дружини А з Нюарку здобули високу перемогу 6 : 1 над Еспана СК. Ворота для „Ч. Січі" стрілили: Лужняк 2, Каздоба 2, Л. Вільчак і Фарміґа по одних.

СПОРТ

Редагує В. Сохан

ЖІНОЧА ВІДБИВАНКОВА ЛАНКА „Ч. СІЧІ" ПОЧАЛА СЕЗОН

Жіноча дружина „Чорноморської Січі" в Нюарку розпочала відбиванковий сезон 1969/70 років двома нчасними турнірами та „Павер клінікою". Перший турнір відбувся 11-го жовтня у Вайтплейнс, Н. Дж., з участю 9 дружин із чотирьох східніх стейтів. До турніру виступила дружина „Ч. Січі" в такому складі: О. Вук, Л. Лапичак, Д. Сенежак, Л. Бойко, Г. Бойко, Я. Олесницька, О. Ярош, та Р. Сорочко. В розграх кожний з кожним „Ч. Січ" втратила дві точки лише із найсильнішою дружиною турніру „Вайолетс" з Балтимор 0:2 (9:15, 11:15) та одну точку нерішеною 1:1 (16:14, 12:15) із відомою дружиною Ґренд Сентрал з Ню Йорку. Всі інші зустрічі виграла „Ч. Січ" з рахунком 2:0, завдяки чому „січовички" зайняли третє місце. Змагання „Ч. Січі" були на високому рівні з успішним пристосуванням системи 4:2 (чотири стиначки) із добрими стинками та подачами. Найслабшою сторінкою дружини все ще є приймання подач (серв) противника. На спеціяльне вирізнення в дружині „Ч. Січі" заслуговує Г. Бойко, яка своєю „повер грою" та рівноваґою духа багато причинилася до гри високої кляси, та дві змагунки дефензиви, Я. Олесницька і Л. Лапичак, які завжди грають з великою посвятою. У загальному треба вважати осягнення третього місця першим успіхом дружини в новому сезоні.

Дружина „Ч. Січі" виступала вже до перших змагань, як і буде виступати далі, в значно скріпленому складі із двома сестрами Бойко, змагунками „Довбуша" з Ню Гейвену, одна з яких (Ліда) закінчує студії в околиці Нюарку. Рівночасно побільшено дружину „Ч. Січі" декількома молодими, вже частинно готовими до завзятих гор вищої кляси, змагунками з запасу з молодшої дружини.

Другий турнір відбувся 18 жовтня в Главерсвіл, Н. Й., із участю 12 дружин, в тому двох з Канади. „Ч. Січ" грала в такому складі, як попередній турнір (без Сорочко), і знову зайняла третє місце, програвши лише із „Маркетс" з Монтреалю 0:2 (14:16, 11:15) та з „Бріджпорт Кліпперс" 0:2 (7:15, 13:15). Перемоги здобули січовики з УМСА Скенектеді 2:0 (15:5, 15:4), УМСА Статен Айленд 2:0 (15:0, 15:2), УМСА Главерсвіл 2:0 (15:7, 15:12). В цьому турнірі всі змагунки виявили велику дозу знання відбиванки та досвід, але завів дещо старт та подачі. Велику поправу форми завважено в О. Вук і О. Ярош.

„Павер клініка" була влаштована 24-го та 25-го жовтня в Статен Айленд під проводом тренера збірної ЗСА Колмана. В ній взяло участь понад 500 змагунів і змагунок та керівників і тренерів дружин, як теж суддів. Дружина „Ч. Січі" була приділена до групи заавансованих, де мала змогу запізнатися з теорією та практикою до найменших деталів модерної відбиванки, яка в скорому темпі популяризується на Сході ЗСА. Вартість такої клініки важко оцінити, а ще важче уявити її собі, коли хтось не бачив її зайнять.

Найновіші вістки ланки:

✓ Вже від 22-го листопада візьме дружина жінок „Ч. Січі" участь у великому відбиванковому турнірі в Скрентоні, Па.

✓ В дотеперішніх грах ліги, в якій змагається вісім дружин, „Ч Січ" А та „Ч. Січ" Б здобули ось такі вислідн: „Ч. Січ" А — Ровей 3:0, „Ч. Січ" А — Парсіпані 3:0, „Ч. Січ" Б — Лівінґстон 3:0, та „Ч. Січ" Б — Спрінґфілд 3:1.

✓ [illegible] своїми сильними подачами надійна змагунка „Ч. Січі", не братиме участи в змаганнях дружини, бо її батьки виїхали до Піттсбургу, а вона сама на студії до Бостону.

✓ Також Марійка Гарматій, завансована змагунка „Ч. Січі" не буде брати участи в мистецьких грах, тому що перебуває на студіях в Піттсбургу, Па.

А. Л.

— о —

ДВІ ПЕРЕМОГИ „КИЄВА" РОЧЕСТЕР

Футболісти „Києва" приступили після закінчення лігового сезону (2 перемоги, 2 нерішені і 2 поразки) до змагань за аматорську чашу ЗСА. Вже 2-го листопада відбув „Київ" змагання з дружиною бразилійців „Інтерамерікенс". Зустріч закінчилася перемогою „Києва" 4:1, який виявився кращою дружиною в другій півгрі змагань, коли „Київ" стрілив троє воріт. Змагання були скорі, завзяті і гарні для ока під оглядом техніки гри. Вперше виступив в нападі „Києва" В. Миколенко, дотеперішній воротар, та змагун студент В. Завадецький. Стрільцями воріт були: В. Миколенко 2, та В. Завадецький і Р. Куціль по одних.

Другі магання „Києва" за аматорську чашу ЗСА відбулися 16 листопада із дружиною „Ренджерс" А. Вирішив їх „Київ" у свою користь після завзятої гри із гострими і скорими ірляндцями, яким футболісти „Києва" не піддалися, а навіть показалися твердшими. У висліді цього дружина „Києва" вийшла переможцем 2:0. Ворота для „Києва" стрілили: В. Завадецький, та Д. Когут з гарної подачі Р. Куціля.

М. М.

— о —

ПРОБЛЕМА І РЕЦЕПТА УАСК „ЛЬВІВ"

Клівленд, Огайо. — Минулої осени від місцевої СУМА „Скала" відійшли її змагуни - студенти, і сумівські футболісти опинилися перед нерозв'язаною проблемою: всі змагання програно, прийшов гіркий маршрут до нижчої кляси і тимчасове припинення діяльности дорослої дружини.

Цього року перед такою самою студентською проблемою опинився Українсько-Американський Спортовий Клюб „Львів" — Клівленд. На початку осінньої рунди від нього відійшли його змагуни-студенти, і кандидат на чемпіона раптом став... доставцем пунктів для інших. Після нерішеної із Німецькою Централею 1:1 прийшли поразки 1:4 проти Мадярів, 1:6 проти Американських Хорватів, 1:2 проти Караджорджа.

Але між становищем „Львова" і „Скали" 1968 були деякі різниці: 1. „Львові", з весняним пунктовим доробком 11:5, не загрожувала деґрадація; 2. в ряди „львов'ян' 'вернулися деякі дискваліфіковані його змагуни; 3. „Львів" міг сягнути до резерв власного доросту в дні, коли юньойори не мали своїх змагань. Приявність одного тільки талановитого пробоєвика-стрільця Романа Росула штовхнула до зусиль молодих змагунів, як Пискар і інші. В висліді здобуто нерішені з двома найсильнішими клюбами міста — 2:2 проти Донав Швабен і 4:4 проти Італійського СК (останньо-названі змагання суддя двома штучними карними перемінив із перемоги „Львова" на нерішену) — Інтернаціонале після 45 хвилин піддалися при стані 4:0 для „Львова", а Олімпія - Кемпбел (Янґставн) віддала українцям пункти без бою. З „одним підбитим оком" доросла дружина УАСК „Львів" закінчила сезон із пунктовим доробком 18:14 і ворітним 44:33 — вистачальним для обсадження середнього місця, і в табелі шести клюбів своєї групи, і в кінцевому спільному показнику цілої Мейджор Дивізії Лейк Ірі Сакер Ліґ.

За те другим оком „Львів" має право радіти. Його найстарша дружина доросту, з кляси „А", закінчила сезон небувалим у дотеперішній історії ліґи рекордом. Перемігши в осінній рунді по черзі: Бедфорд 2:0, Бродв'ю Гайтс 5:2, Мадярів 5:2, Янґставн 3:1, Загреб 7:2, Бей-Віледж 2:0, Ментор 7:1, „Скалу" 4:0 і Донав Швабен 2:1. „Львів", з пунктовим перфектним доробком 38:0 і ворітним 73:13 — закінчив сезон як абсолютний мистець своєї кляси і свого фаху.

Це, в ювілей 20-річчя УАСК „Львів" найкращий дар нової зміни для свого клюбу, а водночас найкраща рецепта для тих наших клюбів, яким бракує українських магунів.

З цим успіхом, у ювілейні дні вітаємо голову клюбу — Маріяна Штайнберґа, загального опікуна всіх кляс доросту — Мирона Радзикевича й опікуна юних чемпіонів кляси „А" — Олька Тарнавського та всіх тих відомих і невідомих людей доброї волі, які допомогли виростити цю нову зміну!

О. Гайський

— о —

„ЛЕВИ" — ЮТС" 1:5
„КРИЛА" — „БЛИСКАВИЦА" 1:0

Чикаго, 9-го листопада. — Футболісти „Левів" потерпіли несподівано високу поразку на виїзді в Калумет Парку в зустрічі зі скорою та твердою дружиною сербів „Ютс", яка цим самим остаточно виелімінувала „Левів" від можливого авансу з Першої до Вищої Дивізії, так побажаного в ювілейному році 20-ліття існування „Левів". Серби застосували дуже скору та тверду гру, внаслідок якої вже на 23-ій хвилині зійшов контужений 16-річний криловий Євген Мишалів, а на 54-ій хвилині так же само мусів покинути грище з контузією правий оборонець Медина. По відході Медини оборонні лінії „Левів" заломилися і тоді „Ютс" стрілили „Левам" троє воріт. Це були стріли з близької віддалі, що їх не міг оборонити воротар Вадим Мишалів. В першій півгрі були „Леви" рівнорядним противником та навіть загрожували воротам Ютс. Тоді воротар сербів оборонив два сильні стріли Шлапака. Рахунок воріт відкрив Стефан Дижурко дуже сильним стрілом на 30-ій хвилині, але це були одинокі ворота „Левів". Після цього прийшли наступи сербів, серед яких Вадим Мишалів та Медина тричі оборонили ворота „Левів". На 37-ій хвилині Борис Шлапак не використав карного удару, який міг підвищити рахунок 2:0 та завважити на дальшому ході гри, „Леви" не використали трьох карних ударів в трьох останніх змаганнях і це є головною причиною, чому вони прогайнували золоту нагоду повернутися до Вищої Дивізії в ювілейному році. „Ютс" здобули ворота на 40-ій, 48-ій 58-ій, 77-ій та 88-ій хвилинах зустрічі.

Після третьої поразки в осінньому сезоні закріпилися „Леви" на п'ятому місці Першої Дивізії з точками 22:16 та відношенням воріт 46:45. Причинами слабших вислідів „Левів" є незадовільна гра помочі, брак стрільців за винятком Шлапака, та брак виконавців карних ударів, чи навіть кутових подач (корнерів). Склад „Левів": Вадим Мишалів, Медина, (Дижурко) Еліяшевський, Стахровський, Іванин, Біляк, Бойко, Шлапак, Ванах, Гаррісон, Євген Мишалів, Козій, Яворський і Гординський.

Сумівські „Крила" перемогли польську дружину „Блискавиця" з рахунком 1:0 зі стрілу Івана Глушка. „Крила" зайняли шосте місце ліги з здобутками точок 17:19 та відношенням воріт 25:37.

Вінчання Івана Полюховича, змагуна „Левів", із панною Роксоляною Скробач відбулося в суботу 1-го листопада в катедральному храмі св. Миколая. З цієї нагоди Управа та змагуни „Левів" склали молодій парі побажання щастя і багато радости на новій дорозі життя.

Петро Головатий

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 29 ЛИСТОПАДА 1969 Р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Дністер — 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власнім домівці при 119 Ave. A. Будуть організаційні та фінансові звіти. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — П. Кучма, гол., [illegible] Яськів, секр.

НЕДІЛЯ, 30 ЛИСТОПАДА 1969 Р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 245 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Правосл. Парафії св. Тройці при 824 Adeline St. Проситься чл. прибути. — М. Мартиненко, секр.

БРУКЛИН (Саут), Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 293 Відд. після Сл. Божої в год. 10 рано в залі церкви св. о. Миколая. В програмі: підготовка до загальних зборів, бенефіти хворих, плачення вкладок і справи зв'язані з наближаючоюся Конвенцією УНС. Проситься обов'язково взяти участь. — І. Ткачук, гол., Марія Демидчук, секр.

СУБОТА, 13-го ГРУДНЯ 1969 р.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. Річні збори Т-ва Вільна Україна — 200 Відд. о год. 7-ій веч. в залі при 97 Ave — 87 St. На порядку: вибір нової Управи на 1970 р. Проситься чл. прибути. — Л. Валук, секр.